Mr. SPEAKER.—It is most unfair for the Minister to speak like that. I do not allow you to talk like that. I ask you to sit down. A Minister cannot speak like that. I expect better conduct from the Minister.

Sri S. D. KOTHAVALE.—Sri Pattan while leaving the House said "ಈ ಸಭೆ ಯನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸುತ್ತೇನೆ."

Mr. SPEAKER.—I am thinking what I should do with that remark.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—To-morrow on account of Sri Ramanavami, none of the Secretariat people will attend the office. Why do you ask us to come and sit here to-morrow? Let me know the Government's *view*.

Mr. SPEAKER.—I have consulted the Government. They are not willing to give any holiday; nor are they willing to sit in the morning.

BUDGET ESTIMATES FOR 1960-61—

DEMANDS FOR GRANTS.

Demand No. 20: 37. Education.

Sri ANNA RAO GANAMUKHI (Minister for Education).—Sir, on the recommendation of the Governor of Mysore, I beg to move:

"That a sum not exceeding Rs. 13,21,74,700 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1961, in respect of 'Education'".

Mr. SPEAKER.—Motion moved:

"That a sum not exceeding Rs. 13,21,74,700 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1961, in respect of 'Education'".

Mr. SPEAKER.—Before I call upon members to speak, I would like to put time-limit. The first speech will be for about 20 minutes and the other speeches will be for not more than 10 minutes each.

Sri L. S. VENKAJI RAO (Basavangudi).—I would like to know whether the chair is going to be strict.

Mr. SPEAKER.—Let us watch. I have been enforcing time limit for the last two or three days.

†Sri J. B. MALLARADHYA (Nanjangud).—Mr. Speaker, Sir, I have a special pleasure in speaking on this Demand. During the last one or two days I tried to get a correct picture of the achievements and failures of this department during the plan period and specially during the last year. There is no official document which gives me a fairly accurate idea of what is being done in the department. The only document of any significance to which I could refer was the Finance Minister's speech, Annexure VII, page 34. This is what is stated there:

"Schools opened:

Primary ...	2,496
High Schools ...	31
Training Institutions	9
Colleges (other than those affiliated to the University)	7
Technical institutions opened including Medical and Veterinary	12
Additional seats under craftsman training	2080"

In juxtaposition to these figures you have not given the physical targets fixed under the original plan and so it is not possible for any member to talk with any degree of accuracy as to the achievements and failures of the department. There is not even a regular report of the department for any year. I have got to base my observations on the Second Five-Year Plan: Programme for 1959-60 and a few statements furnished by the Director of Public Instruction in regard to the district plans for 1959-60 and whatever information that I have been able to collect. My first reaction to the

(SRI J. B. MALLARADHYA)

achievements of the department during the last 4 years and particularly during the last year, is that the time has come when we have to introduce quality control methods in respect of the work of this department and it is for this reason that there is a tendency in every democracy to emphasise quantity at the expense of quality. This is abundantly in evidence in every department at every stage of education. In any comprehensive national system of education academic standards at the top largely depend on the standards achieved at the lower levels. Unless at each stage of education we emphasise the academic standards it is very difficult for us to achieve the objective. In all measures of social security in a planned economy the ultimate aim of the educational standards is to attain quality and not merely quantity. All those who are responsible for the advancement of education should do a bit of rethinking on these lines because now I see very perceptible signs of deterioration in the standards right from the nursery stage to the university stage. I am not singling out any particular stage when I say that there is a very marked deterioration in the standards. I wish to substantiate my statement by a reference to the results of the S.S.L.C. Examination for the years 1956-57, 1957-58 and 1958-59 in the context of the results achieved in the adjoining States. In Bombay Karnatak the result was 57.5% in 1958-59 and 41.51% in 1956-57 whereas for the same year in ex-Mysore it was 54.51% and in Madras Karnatak and Coorg it was 69%. From the figures available it appears that there is a progressive deterioration in the results of the S.S.L.C. Examination. What worries me is not the percentage of either the passes or the failures, but what it is exactly that we are doing for these large number of boys and girls who fail in these examinations. They are a problem not only to us but to the whole of India. You will agree that this is a very fertile source of student-indisciplin and it is from that point of view that I say that the picture is very alarming. The Minister for Education will remember that the Education Reforms Committee Report, 1953-56 recommended that after the middle school stage, after the first 8 years of primary school stage, we should open trade schools for children at that ftage sc that failed candidates might be diverted to these trade schoole and they might ultimately join the industrial sehools tr craft school. I do not know if any attempt is being made to absorb the S.S.L.C. failed students in these trade schools and whether any trade schcols have at all been opened.

SRI C. M. ARUMUGHAM (Kolar Gold Fields).—They have no time to look to that.

SRI J. B. MALLARADHYA.—I am only anxious that the Department should start investigation to see what the causes are for such a large number of failures, because this large number of failures reflects itself even in the university education. I was rather surprised to see that people who ought to know better were pleading for gracing at the stage of S.S.L.C. They come with a request that you must give 10 marks and make people pass in English. Even the boys who come to the university come there as a result of favouritism and as a result of gracing. That shows that quite a large number of people who have no right to migrate to the universities are being sent there with the result that the university standard of education is also suffering. It is a continuous chain and every link being weak, the entire chain has snapped. That is why I say that we must introduce quality control methods. We are told that there is a branch called the Research Bureau attached to the Department of Education. I want to know what work they are doing. None of your reports gives any indication as to what are the achievements of the Research Bureau. The Department is supposed to have started a Vocational Guidance Bureau but no official report says what has been done except that there is provision for that in the budget. There is no official document which gives the man-in-the-street or a person interested in

education any indication as to what has been done in the Department. The information available is very scanty and is spread over various sources. So, it is very difficult for any one on the floor of the House to make any worthwhile remarks with regard to facts and figures.

Talking of quality control methods again, you have increased the number of basic schools by 800. The number of them to-day is 3,097 whereas in 1958-59 it was only 2,718. I had an occasion to see a few basic schools both in the integrated areas and in the erstwhile Mysore State and I must pay my tribute of admiration to a few schools in the integrated areas which are doing good work in this field. I have yet to see one per cent of the basic schools in the erstwhile Mysore State which are functioning properly. So far as basic Schools are concerned, we have come to the conclusion that in conformity with the All-India Pattern of education there should be conversion of all primary schools into the basic pattern. When that millennium will come I cannot say. But I am afraid that our approach to this problem of basic education is thoroughly wrong. We are content merely with labeling them as basic schools. I know of institutions where agriculture is introduced as a craft without a single inch of land attached to them and I also know of institutions where the usual craft is the takli. I want to ask the Minister for Education to let me know how many basic schools have basically-trained teachers. What is the fun in having basic schools without basically trained teachers? That is a very sorry state of affairs. Till such time as you get really trained people, do not start basic schools and do not convert primary schools into basic schools. I know the difficulty involved. Why do you want to glorify yourself by saying that there are so many basic schools? It looks as if you want to satisfy somebody somewhere and want to show some progress in basic education.

Speaking of trained and untrained teachers, to-day according to the figures I have been able to cull out, there are 34,000 teachers who are yet to be trained out of 65,000. Between 1956 and 1958, there is an increase in the teacher strength to the extent of about 6,000 in the department. Your training programme is not adequate and it is thoroughly inadequate to meet the demands of the situation. Your untrained teachers are on the increase day by day and with the opening of single-teacher schools in order to relieve the unemployment problem among the uneducated, you are swelling the ranks of untrained teachers. Even in this respect, the integrated areas are in a distinctly better position than the erstwhile Mysore State. In the Secondary stage, I think the proportion of trained teachers to untrained teachers is not so unsatisfactory as in the case of primary education. I must say this that unless you concentrate on primary education, there will be no sure foundation for any system of education. You cannot neglect primary education. You may give the answer that at the Secondary stage you have a large number of trained teachers. It is true. But what is the meaning of building the superstructure on loose foundation?

I know that the problem of teacher-training is a difficult one but the point is that you are not on the road to achieve those results on a phased programme. Your allotment of funds is meagre and your achievement of results is equally poor. That is the objection I am taking in regard to this matter. What exactly is the amount that has already lapsed during 1959-60 and that is likely to lapse in respect of this department?

Sri ANNA RAO GANAMUKHI.—We have overspent.

Sri J. B. MALLARADHYA.—I am glad about it but your reports do not give an indication that you have overstepped your bounds in the matter of spending money. I would like you to refer to page 469 of the Second Five-Year Plan Programme for 1959-60 from which it is clear that you have not reached your target in any matter. You have provided for primary education Rs. 31.24 lakhs out of which

(SRI J. B. MALLARADHYA)

you have spent Rs. 77,000 in 1956-57, Rs. 3.35 lakhs in 1957-58. 1958-59 does not show what has been done with regard to basic education, Additional Inspectorate, staff for implementation of compulsory primary education, improvement of salary scale of teachers, training of teachers for multi-purpose schools, etc. The multi-purpose school is another aspect of education which I must say, is rather disappointing to the extreme. We made a tall claim that with the introduction of multi-purpose high schools, we would provide for diversification of the studies at the secondary stage. We have not been able to achieve what we did aim at and I know that in a large majority of cases they have become a costly and unnecessary luxury. The figures furnished by the Director of Public Instruction show that there are 129 multi-purpose schools now.

Sri ANNA RAO GANAMUKHI.—There are only 15 in the whole of the State.

Sri J. B. MALLARADHYA.—I am referring to the document signed by the Director of Public Instruction of Multi-Purpose Schools and Higher Secondary Schools. The total number of multi-purpose schools is 60 out of which 28 are Government schools and 32 are non-Government schools. The total number of higher secondary schools is 69 out of which 37 are Government and 32 are private. The total is 129.

2-30 P.M.

Sri ANNA RAO GANAMUKHI.—I think the Hon'ble Member should understand that there are no actual multi-purpose high schools or higher secondary schools imparting education on the basis of that particular syllabus. They are being provided with accommodation and equipment and other things. This is a preparation and it is still at the preparatory stage. The actual multi-purpose high schools are only 13.

Sri J. B. MALLARADHYA.—I am glad that the disease has not spread. I leave it at that, because there is a large volume of complaint that the multi-purpose high schools are a costly luxury and even the institutions where they are functioning, are not functioning satisfactorily. That is my point.

Then there is the question of taking over of municipal high schools and district board high schools. I do not know at what stage it is. But having regard to the maintenance of certain standards in Secondary Education, it is very necessary that the Government should seriously consider this question of taking over all these institutions under Government control.

Sir, I heard from press reports that the Government had taken a decision to transfer the control of primary education to taluk-boards. I do not know if the Central Advisory Board of Education which exists in the State has been consulted in this matter and if it was not consulted, it needs an explanation as to why this body was not consulted on an important policy matter in the State.

In regard to the introduction of a uniform system of grant-in-aid between the integrating areas and the erstwhile Mysore State—I think that matter cannot be delayed. The sooner the Government comes to a desision, the better.

Taking the technical education, Sir, it is a matter of great pleasure that the number of technical schools has improved. But it is most distressing that a man who passes out of the polytechnics will, within ten days or fifteen days of passing, be appointed to work as teacher in the same poly-technic. We have no programme for training teachers for these poly-technics because we do require men of a higher calibre to work as teachers in poly-technics. There are any number of instances where within fifteen days after the announcement of results, the candidate who passes will be appointed to work as teacher and he will be a member of the staff.

Sri ANNA RAO GANAMUKHI.—In the whole of India, is there any

training college for teachers for polytechnics ?

Sri J. B. MALLARADHYA.—This is a matter in which the Government of Mysore should take the lead and tell the All India Council of Technical Education that they should evolve a scheme for training teachers. People of higher calibre are required to man the several industries in the State and throughout the country. I am only saying that you have no scheme for training people.

Mr. SPEAKER.—Your time is up.

Sri J. B. MALLARADHYA.—I am finishing in two minutes, Sir.

I want to say about the teacher-pupil ratio. In most of these educational institutions, there is so much of over-crowding in Government schools. Sir, the worst sinners in the matter of discarding educational principles about the teacher-pupil ratio are Government schools. Because in private institutions, they at least are able to control but in Government schools, the over-crowding is so much that there will not be even place for squatting for boys and girls. This is a very sorry state of affairs.

Sri ANNA RAO GANAMUKHI.—According to you, what should be the ratio ?

Sri J. B. MALLARADHYA.---I consider that the optimum standard would be 25 : 1 or even 30 : 1 is not bad. Anything above that is not a happy state of affairs.

Sir, we have made a tall claim in regard to the introduction of courses for both boys and girls. We have done precious little in this direction.

There is a grant to improve the central Education library. I wan to know why that scheme of central education library in Bangalore and ths district libraries in the several districte is not attended to. Because, I have been saying all along that if we are not going to emphasise the quality in these matters, no educational expansion is possible. I know that in a democracy there will be pressure for opening more primary schools in each village. And you are working up to a programme of having one school for each village. That is not possible unless you consolidate your position. In fact, there are a number of schools where the teacher does not live in the headquarters of the schools. I can readily give you the percentage of schools where the teachers live at a distance from the headquarters of the school. It is not insisted upon by the inspecting officers. And your inspecting officers' notes are nothing more than scraps of paper and the Departmental circulars I am afraid are not being adhered to strictly. How can you introduce quality in the Department ? I am afraid we are neglecting all academic standards in this Department. I am not touching on University education because, I know the Hon'ble Minister will say that it is a matter concerning the University.

I wish to invite the attention of the Hon'ble Minister for Education to the deplorable state of affairs in the matter of utilisation of the grants from the University Grants Commission particularly in scientific education and post-graduate research in Science. We have allowed the amount to lapse. This amounts to the obstructive policy that is being adopted by a few people. I am definitely sure and I will give you facts and figures, because after four years of the Second Plan, not a single pie has been spent. What is the inference ?

Sri ANNA RAO GANAMUKHI.—The inference is obvious. The University has not been able to spend.

Sri J. B. MALLARADHYA.—If you say like that, I stand condemned. But there are other reasons.

Mr SPEAKER.—Your time is up.

Sri J. B. MALLARADHYA.—I will finish, Sir. Sir, there are a number of small matters which I would like the Hon'ble Minister for Education to know.

We have been pressing repeatedly on behalf of the Federation that private schools, aided schools, Municipal and district board schools should be given the benefit of pension scheme and we have been pleading that this pension scheme should be introduced in these schools—either the pension scheme, or

(SRI J. B. MALLARADHYA)

pension cum gratuity scheme or the other scheme—the three schemes which have been recommended by the Lakshmanaswamy Mudaliar Commission. It is one of those reforms which is long due and I earnestly request the Government to kindly consider this matter. In fact, on this occasion I should pay a tribute of admiration to the Minister for Education that he has been able to solve many outstanding problems in regard to aided schools. I am not accustomed to flattering. But I know the sense of gratitude that pervades the atmosphere of the aided schools as a result of this sense of satisfaction. In the same way, I want some of these matters to be handled by the Hon'ble Minister for Education and one of them is the pension schemes.

There is the question of equalising scales of pay between pandits and clerks. This is a matter long overdue.

In respect of the sanction of advance increments to Municipal high schools teachers who pass the B.T. at their own cost, I should say that this is a matter which has been pending for a long time. There is a practice of giving two advance increments to teachers working in Government high schools if they pass the B.T. at their own cost. The same concession is urged for graduate teachers working in private schools also.

Sri ANNA RAO GANAMUKHI.—If I remember aright, I think this concession has been extended to them also.

Sri J. B. MALLARADHYA.— I am happy to hear this, Sir.

There is another matter about which I am sorry that during the last five years, successive Ministries have failed to give a site for the building of the federation. I brought this to the notice of Government on two occasions--both in the last Budget session and on a previous occasion. I understand the previous Minister the Hon'ble Sri Venkatappa had passed orders—to my knowledge and I was expecting to hear from the concerned Secretariat to which the file had been passed on. There are a number of papers which are pending issue of orders in the Secretariat. We have collected about Rs. 40,000 to Rs. 50,000 of our own and the Government of India are willing to give some quota and we asked the Government for a share. We should have a habitation of our own for the Federation. I have a communication of 1958 from the Secretary to Government, Education Department and that matter has not received a quietus so far. On 17-9-1958 they have stated that the matter was under consideration.

Sri ANNA RAO GANAMUKHI.—I have already passed orders. They cannot give that site asked for by the Federation.

Sri J. B. MALLARADHYA.—I have not received that communication. At least let us have that communication. At the departmental level and Secretariat level, there is needless delay and it has resulted in frustration in various quarters.

Sri M. Y. GHORPADE (Sandur).—In view of the limited time at my disposal, I am forced to confine my remarks merely to one or two aspects, namely, educational concessions and reservation of seats in the colleges and in that connection I wish to make a reference to Dr. Nagan Gowda Committee Report. I wish to congratulate the Government on having declared that education even in high school classes will be free for all boys coming from families with less than Rs. 1,200 income. It is a progressive step and the Government needs to be congratulated on that. At the same time, I strongly plead that in keeping with similar policies in other States this concession to these boys whose parents' income is less than Rs. 1,200 should be extended even to colleges. I do not have very accurate figures about this. But I understand that the students studying in the Universities are about 44,000 and if that concession is extend to them also, it would not cost the Exchequer more than about Rs. 20 lakhs because most of them are already enjoying scholarships. So, I feel that this concession should be extended to colleges as well.

Now, regarding Dr. Nagan Gowda's Report, he has adopted a basis of

reserving seats in Government service. It is not clear whether the same basis is going to be adopted in deciding reservation in Government Colleges also, for instance, considerations like adequacy of representation Government service. It is not irrelevant to examine the basis of this Report, because I feel I have certain suggestions, rather important suggestions to make in this regard. Now, many Hon'ble speakers in this House criticised Nagan Gowd Committee's Report and said it was either progressive or not progressive. That can be simply answered by saying that before this happened, 18 per cent was reserved for Scheduled Castes, 57 per cent for other backward classes and 25 per cent for general. Now that position has been reversed. The general has become 57 per cent and what is reserved for backward classes has become 25 per cent. Now, if any Member considers that the implication of this is that the area over which competition operates or merit operates has been increased by Dr. Nagan Gowda's Report and if anybody feels that this is a criterion of progressiveness, than certainly Dr. Nagan Gowda Committee's Report is progressive. If any member feels that to increase the area of competition or merit is not progressive, then Dr. Nagan Gowda's Report is not progressive. It is also significant to note that Dr. Nagan Gowda's Report suggested that 37 per cent should be reserved for other backward classes because the proportion of other backward classes in relation to the total population was that. Then the Government reduced it to 25 per cent in view of the ruling of the High Court because the High Court said that what was reserved for backward classes must be less than 50 per cent. Articles 15 and 16 say about equality of opportunity for all. But the Government has a right to make certain special provision to backward classes in the spirit of Articles 15 and 16, according to which the reservation should be less than 50 per cent. But according to the Report, it would have been 54 per cent, *i.e.*, more than 50 per cent. Therefore, the Government has reduced it to 25 per cent.

Sri J. B. MALLARADHYA.—That is avery ingenious argument.

Sri M. Y. GHORPADE.—It is the entire spirit of the High Court decision which was not clearly expressed in this House. So, I am just putting it. Nextly, he has stated two clear-cut criteria as to the measurement of backwardness; literacy and adequacy or inadequacy of representation in Government service. He has put forward a simple idea; communities which have literacy less than average literacy are backward communities; and so also those communities which have less representation in Government service in proportion to their population are to be treated as inadequately represented. That is what has been said. It is significant to note that no attempt has been made to evolve economic criteria for deciding backwardness. It is well known that even the Backward Classes Commission did seriously attempt to arrive at economic criteria and they categorically declared that it was a good thing to adopt the criteria of economic backwardness. But the only difficulty was that they did not have at their disposal sufficient facts and reliable statistics to evolve economic criteria and therefore that was left out. Similarly, he has left out economic criteria; I have every hope that if a serious attempt is made in 1961 census to measure economic backwardness of a community, it would not be impossible.

Sri M. C. NARASIMHAN (Kolar Gold Fields).—That is out of question because communities should not be taken into account in the next Census.

Sri M. Y. GHORPADE.—When you want to give a concession on the basis of caste and community, it is an ostrich policy to say that we shoud not take into account the castes and communities in the Census. I am reminded of a story. When a man went to a zoo, he saw a zibra; but he had never in his life seen a zebra and he had seen only horses. So, when he saw zebra, he said that it was a horse with stripes. So, if you accept to see with your own eyes, I cannot say anything. The caste has to be abolished. That is a different question.

(SRI M. Y. GHORPADE)

When the Government policy is based upon caste, to say that you close your eyes merely in the matter of Census is like the story of Zebra.

Sri M. C. NARASIMHAN.—The remarks can be addressed to the Government of India.

Sri M. Y. GHORPADE.—I request the State Government to take up the matter with the Central Government. Now, it is significant to note according to the Report, community or group to be treated as backward, must not only be educationally backward but must also be inadequately represented in ths Government service. Both these criteria are necessary to define a community as backward. Now, one criticism I have to make regarding the basis of literacy for backwardness. The Nagan Gowda Committee itself says that it has taken antiquated figures of 1941 bacause the 1941 census figures for the Mysore State gave them some idea about the literacy communitywise. It is also significant to note that the same Committee has taken the trouble of knowing the number of students communitywise studying in the three classes of High Schools for scientific and accurate measuring of educational backwardness. They go to the extent of saying that State average of backward communities students attending high schools is 76 per cent. According to their test all those communities which come below the line as per the 1941 literacy test also become backward as per the test applied by current and reliable statistics of 1959-60. When they have upto date figures of students studying in the high schools, why should they bother about the 1941 census ? I strongly feel that to determine educational backwardness only the present number should have been taken into account. The Hon'ble member Sri J. B. Mallaradhya suggested that we could take the S. S. L. C. qualification. To take S.S.L.C. qualification, there will be some difficulty to collect statistics. We have the last three year classes of secondary schools and that can be safely and authoritatively adopted for measuring the economic backwardness and not the figures based on 1941 census, which the Committee itself says is unsatisfactory.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Why do you quarrel with the 1941 census ? The collection of...

Sri M. Y. GHORPADE.—Firstly the 1959-60 figures would be more up-to-date.

The next major point I wish to make is to request the Government that whatever the Government Order that is passed on the basis of the Nagan Gowda Committee report, it should have a definite time-limit. Let the Government say that the order is for three years and not leave it vague. If it is done the advantage will be that the Government will have a chance of collecting figures in 1961 census and make the criteria for backwardness more broad-based than what the Nagan Gowda Committee has been able to do under the circumstances. I feel that in the 1961 census they should collect reliable statistics of backwardness of different groups. If we read the Backward Classes Commission report, it also states that while preparing the next census full facts regarding social, educational and ethnological statistics should also be collected. When a Government Order is passed, you must have all facts. The implication of my suggestion is if after 1961 we are able to introduce one more criterion of economic backwardness, then there will be three factors educational, adequacy or inadequacy of representation in Government services and economic criteria.

Sri M. C. NARASIMHAN.—A community cannot be treated as economically backward. There will be......

Sri M. Y. GHORPADE.–It is possible to take the average income. The Government will be in a position to say that any group which satisfies any two of these criteria is justified in being classified as backward. Take for example the weaver community. They are economically backward and they have no representation in the Government. If you take literacy, perhaps

there may be a little more because they are from urban areas. If my suggestions are accepted, they can be classified as backward. In the same way take the Marwari community. They are educationally backward but economically they are not. So, if you say if any community which satisfies...

Sri C. J. MUCKANNAPPA (Gubbi).-May I know on what basis you arrive that weavers are semi-urbans ?

Sri M. Y. GHORPADE.—I am only giving examples as to how the problems will have to be dealt with.

The third point is the committee has defined somebody as backward and some others as not backward. But, the whole spirit of the recommendations of the Backward Classes Commission and the Home Minister's memorandum on it is to point out all groups other than the Scheduled Castes and Scheduled Tribes. The difference between them is not one of kind and intensity, it is only saying that one group is more backward than others. If merely a community is above the line, it ceases to be backward. If it is 23 per cent it is forward. There is certain unfairness involved in it which can be solved only if we accept the relative backwardness involved in this. I understand that 25 per cent is going to be filled by reservation. There is not going to be any break-up of this. What happens is, a particular community which is just short of State average is on the same footing as the one which is very much shorter. The implication of this is that if you do not draw a line within this 25 per cent, then, I am afraid it is going to do injustice because we all know that one or two politically and economically stronger communities amongst other communities will dominate the scene and the other communities which are more backward will not have any representation either in Government service or anywhere. I feel that this is a great injustice. If that is the idea, let us say so frankly. If you do not introduce the relative backwardness and reserve seats for each of the communities, within the backward classes, then except one or two major communities the other communities will be outside, unrepresented and will be lost.

There may be some legal difficulty. But if we go and prove to the High Court that a clear formula has been arrived at on a sound basis then I am sure that the High Court will not object to it. If the High Court still objects, the Government of Mysore may take up the matter with the Supreme Court. I repeat that the Mysore Government should take up the matter before the Supreme Court. At least we will know from the Supreme Court a clarification as to Articles 15, 16 and 17 of the Constitution. Lastly though somepeople who feel that caste should be abolished, I should like to say that I am one of them. But this is not the way to solve the problem. Let us say that for the next ten years no concession should be shown to any caste. Once again, I repeat and request the Mysore Government to do these three things. We should take the High School statistics as the basis to measure educational backwardness and not the census figures of 1941. Government should state categorically that the G. O. will be valid for three years and take steps to collect statistics in the 1961 census and evolve a more amicable formula on a proper basis for measuring backward groups. Government must make an effort by taking up the matter with the High Court and if it is not possible to take this issue before the Supreme Court. We must evolve a formula on relative backwardness amongst backward people. If we take this matter before the Supreme Court, we will know and have some clarification on Articles 15 to 17 of the Constitution.

Mr. SPEAKER.—The House now rises and will meet after half an hour.

The House adjourned for recess at Five Minutes past Three of the Clock and re-assembled at Thirty-Five Minutes past Three of the Clock.

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair].

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಚಾಮಯ್ಯ (ಪಾಂಡವಪುರ).—ಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಸುಮಾರು 13 ಕೋಟಿ 21 ಲಕ್ಷ ಚಿಲ್ಲರೆ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಆರೂವರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಷ್ಟೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರ ಆದ್ಯಕರ್ತವ್ಯವೇನೆಂದರೆ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ದೇಶದಾದ್ಯಂತ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕ ; ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ರೈತನ ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವಾಗಲಿ, ಗಂಡು ಮಗುವಾಗಲಿ ವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಏರ್ಪಾಡನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ರೈತನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಈಗ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಕೂಲು ಕಟ್ಟಡಗಳಿಗೇ ಅಭಾವ. ಪಾಠಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಇರತಕ್ಕ ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ವಾಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮನೆಗಳಿಗೇ ಅಭಾವ. ಆದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಿ ಸ್ಕೂಲಿನ ಕಟ್ಟಡಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ವಾಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಮನೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಸೂಕ್ತಾವಕಾಶವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೂಡಲೇ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯೇ ಅವರ ಮೊದಲನೆಯ ಕರ್ತವ್ಯ. ಅದನ್ನು ಜಾಗ್ರತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ರೈತನೇ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ. ಆತನು ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ನೆರವಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅಂತಹವನ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಪೂರ್ಣ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ವೆಂಕಟೇಗೌಡ (ಪಾಳಯಂ).—ವರ್ತಕರೂ ಹೆಚ್ಚು ತೆರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರಲ್ಲಾ !

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಚಾಮಯ್ಯ.—ಅವರು ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಸುಖವಿರುತ್ತದೆ ; ತಕ್ಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳೂ ಇರುತ್ತವೆ.

ಇನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಷ್ಟು ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಬಲಾತ್ಕಾರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತೇವೆನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಹಾಕಿ ಅದನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳೊಂದೂ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರ ಎಲ್ಲರ ಅನುಭವದಲ್ಲೂ ಇದೆ. ನನ್ನ ಅಂದಾಜಿನ ಪ್ರಕಾರ ಸುಮಾರು ಶೇಕಡ 25ರಷ್ಟು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೋಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರ ಎಲ್ಲರ ಅನುಭವದಲ್ಲೂ ಇರಬಹುದೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಎಫಿಷಿಯೆಂಟಾದ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟಿವ್ ಸೂಪರ್‌ವಿಜನ್ ಇಲ್ಲದಿರುವುದೇ ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಕಾರಣ. ಹಳ್ಳಿಯ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಸಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರುಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವರು ಸರ್‌ಪ್ರೈಜ್ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಷನ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಯಾರು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆಯೋ ಅಂಥವರ ಮೇಲೆ ಸೂಕ್ತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ನಾನು ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿರುವುದೇನೆಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೊಂದು ಪಾಲಿಟೆಕ್ನಿಕ್ ಸ್ಕೂಲನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ವಿಚಾರ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಪಾಲಿಟೆಕ್ನಿಕ್ ಶಾಲೆಗಳನ್ನೂ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಶಾಲೆಗಳನ್ನೂ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರೆ ಜನರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಜೀವನೋಪಾಯವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಇದರಿಂದ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲೂ ಒಂದೊಂದು ಪಾಲಿಟೆಕ್ನಿಕ್ ಶಾಲೆಯನ್ನೂ ಮತ್ತು ಒಂದೊಂದು ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಶಾಲೆಯನ್ನೂ ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸೂಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾವು ಬಹಳ ದಿವಸಗಳಿಂದಲೂ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರಿನ್ನೂ ತಾತ್ಸಾರ ಭಾವನೆಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬಹಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸತಕ್ಕ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಫಂಡನ್ನೂ ಕೂಡ ಕಲೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಜಿಲ್ಲೆಗೊಂದು ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಅತಿ ಜಾಗ್ರತೆ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೂ ಒಂದೊಂದು ವೃತ್ತಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಶಾಲೆಗಳನ್ನೇರ್ಪಡಿಸಬೇಕು. ಈ ರೀತಿಯ ಒಂದು ಏರ್ಪಾಡನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಈ ದಿವಸವೇ ನಮ್ಮ ಪಾಂಡವಪುರ ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಖಾಸಗೀ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಿವೆ. ನಾನು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗಳವರನ್ನೂ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾಖಾತೆಯ ಉಪಸಚಿವರನ್ನೂ ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದೆನು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲೂ ಒಂದೊಂದು ಹೈಸ್ಕೂಲನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ನಮ್ಮ ಧ್ಯೇಯವಾಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದರು.

ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್‌ಗಣಮುಖಿ.—ಎಲ್ಲಿ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಂಥ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೈಸ್ಕೂಲನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದ ಧ್ಯೇಯವೆಂದು ಹೇಳಿತ್ತು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಚಾಮಯ್ಯ.—ಪಾಂಡವಪುರ ಬಹಳ ಹಿಂದುಳಿದ ತಾಲ್ಲೂಕು. ಅಲ್ಲಿ ಎರಡೇ ಎರಡು ಖಾಸಗಿ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಆ ಪೈಕಿ ಒಂದನ್ನಾದರೂ ಗೌರ್ನಮೆಂಟ್ ಹೈಸ್ಕೂಲನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ದಿವಸ ಮೇಲ್ಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ ಹೈಸ್ಕೂಲು ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಿಸಲು ನಮ್ಮ ಕೋಟಾ ನಾವು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ಕೋಟಾ ಕೊಡುವುದರ ಮೂಲಕ ನೆರವು ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜಪೇಟೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೈಸ್ಕೂಲಿದೆ. ಅದಕ್ಕೂ ಸಹ ಕಟ್ಟಡವಿಲ್ಲ.

ಅದಕ್ಕೂ ಸಹ ಸರ್ಕಾರದವರು ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಸ್ಕಾಲರ್‌ಷಿಪ್‌ಗಳ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ತಾವೀಗ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಮೊಬಲಗು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಏನೇನೂ ಸಾಲದು. ಇದರಿಂದ ಬಡವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಬಡಹುಡುಗನ ವಿದ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಸಲುವಾಗಿ ಸರಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಹಾಯ ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನೀಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಈಗ ನಾನು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ವರ್ಗಾವರ್ಗಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಈ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ಕಡೆ 8-10 ವರ್ಷಗಳ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಅವರು ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಪಾರ್ಟಿ ಕಟ್ಟಿ ಜನರು ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದಿರಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇಂಥ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಹ ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಅಷ್ಟು ಕೆಳಮಟ್ಟಕ್ಕಿಳಿಧಿರುವುದು ತುಂಬ ಆಶ್ಚರ್ಯ! ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈ ಹಿಂದೆ ಇಬ್ಬರು ಮಿಡಲ್ ಸ್ಕೂಲು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ ವರ್ಗವಾಗಿತ್ತು. ಅವರ ವರ್ಗಾವರ್ಗಿಯನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ತಡೆಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳ ಮೇಲೆ ದೂರುಗಳು ಬಂದುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ವರ್ಗವಾಗಿತ್ತು. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೈಹಾಕಿ ಅದನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಾದರೆ ಇನ್ನೇತಕ್ಕೆ ಉಳಿಗಾಲವಿದೆ?

ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಗಣಮುಖಿ.—ನಾವು ಯಾರೂ ಹಾಗೆ ಆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೈಹಾಕಿಲ್ಲವಲ್ಲ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಚಾಮಯ್ಯ.—ನಾನು ತಾವು ಎಂದು ಏನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಮೇಲ್ಕೋಟೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಎಲ್.ಟಿ.ಎಂ. ಸ್ಕೂಲಿನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹಾಗಾಗಿದೆ. ಪಾಂಡವಪುರದಲ್ಲೊಬ್ಬರು 10 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಒಂದೇಕಡೆ ಇದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಟಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥವರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೈಹಾಕಿದರೆ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸಗಳು ಇನ್ನು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಆದಾವು? ಇಂಥಾ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಖಂಡಿತ ಕೈಹಾಕಬಾರದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶಾಲೆಗೂ ತರಪೇತಿಹೊಂದಿದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನೇ ಹಾಕಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಪಾಠಪ್ರವಚನಗಳು ನಡೆಯಲಾರವು. ಆದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಾಧ್ಯವಾದಮಟ್ಟಿಗೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶಾಲೆಗೂ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದು ತರಪೇತಾದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನೇ ಹಾಕಿದರೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿಸಲಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಧಿವಸ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಬೇಸಿಕ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳು ಸಾಲವು. ರೈತನ ಮಕ್ಕಳು ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಬೇಸಿಕ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ತೆರೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳನ್ನರ್ಪಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ (ಚಿತ್ರದುರ್ಗ).—ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನೀಗ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿರತಕ್ಕ ಎಜುಕೇಷನ್ ಡಿಮ್ಯಾಂಡನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರವೆಂದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನೇಮಕ ಮಾಡಲಾಗಿದ್ದ ಡಾ॥ ಆರ್. ನಾಗನಗೌಡ ಸಮಿತಿಯವರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ವರದಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆಯಷ್ಟೇ? ಈ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರು?

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಸಮಿತಿ ಏಕೆ ನೇಮಿಸಿದರು ಎಂಬಂಶಕ್ಕೆ ಏಕೆ ಹೋಗುತ್ತೀರಿ? ಸಮಿತಿಯ ರಿಪೋರ್ಟಿಗೆ ಅನ್ವಯವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ.—ಅನ್ವಯವಾಗ ತಕ್ಕಂಥ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ. ಟರ್ಮ್ಸ್ ಆಫ್ ರೆಫರೆನ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸೆಕ್ಷನ್ ಆಫ್ ಪೀಪಲ್ ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿ ಎಂದು ಕಮಿಟಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೊರತು, ಯಾವ ಯಾವ ಕಮ್ಯೂನಿಟಿ ಹೇಳಿ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ. Terms of referenceನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕ್ಲಿಯರಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಡಾಕ್ಟರ್ ನಾಗನಗೌಡ ಕಮಿಟಿಯವರು ಯಾವ ಯಾವ ಕಮ್ಯೂನಿಟಿಗಳು ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಎಂದು ಹೇಳಿ ವಿಪರೀತ ಗೊಂದಲಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ಈ ರಿಪೋರ್ಟಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರೂ ಶ್ರೀ ಘೋರ್ಪಡೆಯವರೂ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಹೊರಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಮಿಟಿಯವರು ಯಾವ ಬೇಸಿಸ್ ಮೇಲೆ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೋ, ಅದು ತಪ್ಪು ಬೇಸಿಸ್ ಅಂಥ ತಪ್ಪು ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಇನ್‌ಫರೆನ್ಸ್ ಡ್ರಾ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಒತ್ತಿಯೊತ್ತಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎಲ್. ಮೂಡಲಗಿರಿಗೌಡ (ಕುಣಿಗಲ್).—ಈ ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸಸ್ ಕಮಿಟಿಯ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿರುವುದು ಇಂಟೆರಿಂ ಆರ್ಡರ್. ಕೆಲವು ವಿಟ್‌ನೆಸಸ್ಸನ್ನೂ, ಪರ್ಸೊನ್ಯಾಲಿಟಿಗಳನ್ನೂ ಇನ್‌ವೈಟ್‌ಮಾಡಿ, ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಈ ರಿಪೋರ್ಟಿಗೆ ಫೈನಲ್ ಟಚ್ ಕೊಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಈ ರಿಪೋರ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ವಿಶೇಷವಾದಂಥ ಟೈಮನ್ನು ಸ್ಪೆಂಡ್‌ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯೆ?

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ.—ನಾನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳದೆ ಇಂಟರ್‌ಫಿಯರ್‌ಮಾಡಿದರೆ ಏನು ಮಾಡುವುದು?

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎಲ್. ಮೂಡಲಗಿರಿಗೌಡ.—ಈ ರಿಪೋರ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ಫೈನಲ್ ಆಗಿ ಡಿಸೈಡ್‌ಮಾಡುವ ದೊಡ್ಡ ಅವಕಾಶ ಇನ್ನೂ ಇರುವಾಗ, ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಈ ಇಂಟಿರಿಂ ಆರ್ಡರ್ ಮೇಲೆ ಏತಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಡಿಸ್‌ಕಸ್ ಮಾಡಬೇಕು?

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ.—ಈ ರಿಪೋರ್ಟು ಮುಂದೆ ಸ್ಕೂಲು ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಸೀಟುಕೊಡುವಾಗ ಅನ್ವಯವಾಗ ತಕ್ಕಂಥ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಆಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಗೊಂದಲಕ್ಕಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಮುಂದೆ ಫೈನಲ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈಗ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವ ವಾಸ್ತವ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ಕಮಿಟಿಯವರು ಎರಡು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು. 1. ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್‌ನೆಸ್ ಡಿಟರ್‌ಮಿನ್ ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಲಿಟರೆಸಿ ಅಂಶವನ್ನು ತೆಗೆದು

(ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ)

ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. (2) Representation in Government Services ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಎರಡು ಅಂಶಗಳೂ ಕಾರಣಬದ್ಧವಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲ, ಆಧಾರಪೂರ್ವಕವಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಹಳೆಯಮೈಸೂರು ಸ್ಟೇಟಿನಲ್ಲಿ 1951ನೆಯ ಇಸವಿ ಸೆನ್ಸಸ್ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಕಮ್ಯೂನಿಟಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದೆ ಎಂದು ಹಿಂದೆ ಮಾತನಾಡಿರತಕ್ಕಂಥವರು ಹೇಳಿದರೂ ಪುನಃ ಇತರ ಏರಿಯಾಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರ್ತಿ ಜಾತಿಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸೆನ್ಸಸ್ ಆಗಿರುವ ಅಂಶ ಇಲ್ಲ ಹೇಳಿಯೂ ಇಲ್ಲ ತಲೆಗೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಮಂತ್ರ ಅಪ್ಲೈ ಮಾಡಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ. 1940ನೆಯ ಇಸವಿಯಿಂದ 1960ನೆಯ ಇಸವಿಯವರೆಗೆ, ಈ 20 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ, ಆವಾಗ ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಆಗಿದ್ದಂಥ ಜಾತಿಗಳು ಇನ್ನೊತ್ತು ಮೇಲ್ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಬಹುದು. I may submit that the whole Report is based on guess work.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—I rise to a point of order. Are we discussing anything on the report or are we discussing the Education Demand?

Mr. DEPUTY SPEAKER.—A ruling has already been given. But, I suppose you were not present in the House at that time.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—You can kindly revise the ruling. Every half-an-hour we are adopting extraordinary procedure. Every time a ruling is given and it is changed.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—He is speaking in relation to the Education Demand.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—On any Demand he can bring this Report for discussion. It is quite possible that on even Medical Demand he can discuss this Report with the result that so many times this Report comes up for discussion. I would therefore, request the Chair to please revise its ruling.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಓದಿ ಮಾತನಾಡಿ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ.—ಓದಿ ಮಾತನಾಡಿದರೂ ಒಂದೇ, ಜ್ಞಾಪಕಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡಿದರೂ ಒಂದೇ.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ವೇಳೆ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ನರಸಿಂಹನ್.—ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ವೇಳೆ ಕೊಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ವೆಂಕಟೇಗೌಡ.—ಈ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಟೀಕೆಮಾಡುವುದು ಬಿಟ್ಟು, ಈ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ಓದಿದರೆ ಏನು ಸುಖ?

Sri M. C. NARASIMHAN.—It is not like that. Pay and Establishment come under Education also. I do not think we are prevented from discussing this very important question of policy.

Sri G. SIVAPPA.—Even in regard to the 'representation in Government Service', the basis on which this Report is prepared is totally wrong.

ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಈ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೂ ಕೂಡ ಒಪ್ಪತಕ್ಕಂಥದ್ದಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ಕೂಲು ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಸೇರತಕ್ಕಂಥ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆ ಉಂಟು ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ರಿಪೋರ್ಟು ಇದು. ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎರಡನೆಯ ಟರ್ಮ್ಸ್ ಆಫ್ ರೆಫರೆನ್ಸಿನಲ್ಲಿ "in respect of admissions to technical institutions" ಎಂದು ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ರಿಪೋರ್ಟಿನ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಅಡ್‌ಮಿಷನ್ಸ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅವಕಾಶ ಉಂಟೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಆಖೈರಾಗಿ ರಿಪೋರ್ಟು ಡ್ರಾಫ್ಟು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಫೈನಲ್ ಗವರ್ನ್‌ಮೆಂಟ್ ಆರ್ಡರ್ ಆಗುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಸಭೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಪುನಃ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಆರ್ಥಿಕಸ್ಥಿತಿಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್‌ನೆಸ್ ಡಿಟರ್‌ಮಿನ್ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇಂಡಿಯನ್ ಕಾನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಸ್ಟ್, ಕ್ರೀಡ್ ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳತಕ್ಕಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಒಂದು ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇಷ್ಟು ಹಣಕ್ಕಿಂತ ಕಡಮೆ ಆದಾಯವಿರತಕ್ಕಂಥವರು ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್, ಇಷ್ಟಿಷ್ಟು ರೂಪಾಯಿ ಕಂದಾಯ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥವರ ಮಕ್ಕಳು ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಎಂದು ನಿರೂಪಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಉಂಟು. ಒಳ್ಳೆಯ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥವರ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಮಾಡಲಿ,

In respect of admissions to technical institutions and appointments in Government Service, it is the economic condition that should determine the state of backwardness of a man. The Congress Government's policy is to establish a socialistic pattern of society.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The Hon'ble Member is aware that the time limit of 10 minutes is over. Please conclude. ವೇಳೆ ಆಯಿತು ಮುಗಿಸಿ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ.—ನಾನು ಏನೂ ಮಾತನಾಡಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ವೇಳೆಆಯಿತು ಎಂದರೆ ಹೇಗೆ?

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಹತ್ತು ನಿಮಿಷ ಕಾಲಾವಧಿ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ.—ಐದು ನಿಮಿಷ ತಾವು ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿರಿ, ಇನ್ನು ಐದು ನಿಮಿಷ ಇವರು (ಅಪೊಸಿಷನ್ ಮೆಂಬರುಗಳು) ಇಂಟರಪ್ಟ್ ಮಾಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟರು. ಇನ್ನು ನಾನು ಏನು ಮಾತನಾಡುವುದು?

4 P.M.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಅತಿಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನಕೊಡುವುದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಖರ್ಚುಮಾಡುವ ಒಟ್ಟು ಹಣವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಹೋದಸಾರಿ ಹತ್ತು ಕೋಟಿ ಇದ್ದುದನ್ನು ಈ ವರ್ಷ ಹದಿಮೂರು ಕೋಟಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚುಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕ, ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿ, ಹೆಚ್ಚು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಈಗ trained teachers ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್‌ನಿಂದ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಕಾದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ಕೆಲಸಕೊಡಬೇಕು. ಮೂರನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವಿರುವುದರಿಂದ, ಈ ಯೋಜನೆಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ತರುತ್ತೇವೆಂದು ಈಗ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಈಗಿನಿಂದಲೇ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ಕೂಲಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಎಷ್ಟು ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕು, ಎಷ್ಟು ಅಧ್ಯಾಪಕರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕು, ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—That point is only in the draft plan. We are not sure whether it would be accomplihsed or not.

Sri G. SIVAPPA.—Apart from the plan, according to the constitution they want to introduce compulsory primary education by the end of 1960.

ಆದುದರಿಂದ ಮೂರನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯೊಳಗೆ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸಿದ್ಧತೆಯನ್ನು ಈಗಿನಿಂದಲೇ ಮಾಡುವುದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ ಹೀಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಮುಂದೆ ಒದ್ದಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಬೇಡಿಕೆ ಬಹುಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಬಹು ಮುಖ್ಯ. ಈ ಬಾಬಗೆ ಒದಗಿಸುವ ಹಣ ಲ್ಯಾಪ್ಸ್ ಆಗದೇ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಇಲಾಖೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. Construction of primary school buildings in rural parts is very important. ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲು ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿನ ಜನರಿಂದ ಕಾಂಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ ಅಲ್ಲಿನ ಜನರಿಂದ ಶೇಕಡ 40 ರಷ್ಟು ಕಾಂಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಶೇಕಡ 50 ರಷ್ಟು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. Without asking for any contribution from the city people they go on constructing buildings in cities and towns, but in villages they insist on 40 per cent contribution from the people. Why is this discrimination? If contribution is insisted upon, it must be insisted upon in the case of all people, both in the cities and in the villages. They cannot discriminate between city people and village people. Simply because the people in cities are vocal and create trouble for Government and they voice their grievances in the Press, the Government sanction schools in cities, I do not say that schools should not be sanctioned in cities, but at the same time they must adopt the same policy towards villages also. Otherwise they must force the city people also to make 40 per cent contribution as in villages.

Then, Sir, the Government have brought about uniformity in so many rules and regulations. Our Finance Minister Sri Mariappa has been good enough to bring uniform taxation measures, but so far as our educational institutions are concerned, we have got different curricula in the different areas. If a teacher is transferred from one region to another, he does not like to go there because the standard and the curriculum in that area are different. If there is uniformity in education curriculum, nobody would have any grievance to go to any area. I want to know why Government have not brought about uniformity in the educational field also. This is very necessary.

Sir, my friend Sri Maqsood Ali Khan was complaining that Bidar was neglected. I want the Government to do something for Bidar. In the same way I want to say that Chitaldrug is also neglected. I do not say that Chitaldrug has not been given anything. We have been insisting on sanctioning a polytechnic for some time, but the Government are hesitating to sanction the same. One reason given is that we have one at Davangere. But I want to say that the one at Davangere was sanctioned and given to us long ago before integration. So we have requested Government to give us a polytechnic for Chitaldrug.

Then, Sir, our Education Minister Sri Anna Rao Ganamukhi is a man of fine arts and culture. I request that he must see that in every district

(SRI G. SIVAPPA)

headquarters an open air theatre or closed theatre is established to give encouragement to art and culture. This request is being made since a long time. The previous Ministries were assuring that they would sanction, but nothing was done. Previously we had only 9 districts, but now we have 19 districts. Even if they decide to give some, I do not know on what basis and on what priority they would be given. I request Government to start at least two or three such theatres every year so that in the course of a few years all the districts could be given these theatres. This is very essential. I am not making this demand because I am a player or an artist, but I have got some knack of appreciating art and culture.

With these words, I close.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ವೆಂಕಟೇಗೌಡ.—ಸ್ವಾಮಿ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನನುಮೋದಿಸುತ್ತಾ ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳಿಗೆ ವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿರುವುದಾಗಿ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ವರದಿಯಾಗಿದೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸರ್ಕಾರ ಈರೀತಿ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಇದರಷ್ಟು ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿ ತೀರ್ಮಾನ ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಹೊಣೆ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿರುವುದು ; ಸರ್ಕಾರದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ. ಇದುವರೆಗೆ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿರುವುದು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಆದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೂ ಒತ್ತಾಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ದೇಶದಾದ್ಯಂತ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು. ಇದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಸಾಧನೆ ಮಾಡದೇಇರುವಾಗ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಒಳಪಡಿಸಿದರೆ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಅಲ್ಲದೆ, ಮೂರನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಮೂಲಕ ಆರರಿಂದ ಹತ್ತು ವರ್ಷದೊಳಗಿನ ಎಲ್ಲಾ ಜನರಿಗೂ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಇದನ್ನು ವಹಿಸಿದರೆ ನಿಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ ಸಾರ್ಥಕವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ? ಈ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳು ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ವಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತವೆಯೇ ! ಅವರ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ವಹಿಸಿದರೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಅವು ಕೆಲಸ ನಿರ್ವಹಿಸಬಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಯೋಚಿಸದೆ ಈರೀತಿ ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದು ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ ; ಈಗಲೂಕೂಡ ಅತೃಪ್ತಿಯಿಂದಾಗಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂಬುದು. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ, ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಅವರ ಯೋಗಕ್ಷೇಮವನ್ನು ವಹಿಸಿದರೆ, ಅವರೂ ರಾಜಕೀಯ ಸೋಂಕಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ, ಶಿಕ್ಷಣ ಮಟ್ಟ ಅಧೋಗತಿಗೆ ಬರುವಂತಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಗಣಮುಖಿ.—ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಹೇಗಿದೆ ?

ಶ್ರೀ ಜಿ. ವೆಂಕಟೇಗೌಡ.—ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೆಂದರೆ, ಇಲ್ಲಿಯೂ ಹಾಗೆಯೇ ನಡೆಯುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಹೊಣೆ ಸರ್ಕಾರದವರ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಗುರುತರವಾದುದಾಗಿದೆ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದ 45ನೆಯ ಆರ್ಟಿಕಲ್ ಪ್ರಕಾರ 1960ನೆಯ ಇಸವಿಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಈ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅಂತಹದನ್ನು ನಿಮಗೇ ಇದುವರೆಗೂ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಲಾಗಿಲ್ಲ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಿರುವಾಗ, ಈಗ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿಗೆ ವಹಿಸಿದರೆ, ಅವರು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಬಲ್ಲರೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವೇ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ. ಈಗಲೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದನ್ನು ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಅವರನ್ನು ರಾಜಕೀಯದ ಸೋಂಕಿಗೆ ಗುರಿಮಾಡಬಾರದು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ, ಪರಿಣಾಮಕರವಾಗಿ ಮಾಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಈ ಹೊರೆಯನ್ನು ವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಆಮೇಲೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಿವಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ......................

ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಗಣಮುಖಿ.—ಹಣಸಹಾಯ ಶೇಕಡ 100ರಷ್ಟು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅವರು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ?

ಶ್ರೀ ಜಿ. ವೆಂಕಟೇಗೌಡ.—ಶೇಕಡ 100 ರಷ್ಟು ಗ್ರ್ಯಾಂಟೂ ಕೊಟ್ಟು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಏಕೆ ಕೊಡಬೇಕು ! ಅದರಿಂದೇನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಈರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ತೀರ್ಮಾನ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಮಾಡಿರುವ ತೀರ್ಮಾನ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ.

ಆಮೇಲೆ, ಸಂಸ್ಥಾನದಾದ್ಯಂತ ನೀತಿನಿಯಮಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಏಕರೂಪತೆಯನ್ನು ತರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಒಂದೊಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿಯೂ ಭಿನ್ನಭಿನ್ನವಾದ ರೂಲ್ಸ್‌ಗಳಿವೆ. ಗ್ರ್ಯಾಂಟ್-ಇನ್-ಏಡ್ ರೂಲ್ಸ್‌ಗಳೇ ಆಗಲಿ, ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವುದೇ ಆಗಲಿ ಒಂದೇವಿಧವಾದ ನಿಯಮಗಳಿಲ್ಲ. ಆದಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಒಂದೇರೀತಿಯಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿಯೂ, ತರಪೇತು ಹೊಂದಿರುವ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳನ್ನೇ ನೇಮಕಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಬೇಕು. ನನಗೆ ತಿಳಿದುಬಂದಿರುವಂತೆ ಈಗ ಸುಮಾರು ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ತರಪೇತಾಗಿ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಅವರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ತರಪೇತಾಗಿಲ್ಲದಿರುವವರನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಮೇಲಾದರೂ ತರಪೇತಾಗಿರುವವರಿಗೇ ಆದ್ಯತೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ತ್ರೀಯರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅಂತಹದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಲಸ ನಡೆದಿದೆಯೆಂಬ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ, ಕಾರ್ಯತಃ ಪ್ರಗತಿ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಆಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನೇಮಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ ಒಂದು ಕಡೆ 50 ಶಾಲೆಗೆ ಒಬ್ಬರು ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರಿರುವುದು, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಒಬ್ಬರೇ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರು ಎಂದು ಮಾಡಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಒಂದೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೂ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರು ಇರಬೇಕೆಂಬ Territorial Jurisdiction ತೆಗೆದುಹಾಕಿ, ಶಾಲೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಗನುಗುಣವಾಗಿ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಆಮೇಲೆ, ಈ ಇಲಾಖೆಯ ಕಾರ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳೇನೋ ಬಹಳ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ದುಡಿಯುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಆಸಕ್ತಿ, ಕಾರ್ಯೋತ್ಸಾಹ ಕಂಡು ಬರಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವುದು ಮೇಲಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಡೈರೆಕ್ಟರವರಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಕೆಲಸದ ಹೊರೆ ವಿಪರೀತವಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಕಡೆ ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಸೆಕೆಂಡರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ಮೇಲಾಗಿ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾಗ—ಇವೆಲ್ಲಾ ಅವರ ಮೇಲೆಯೇ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಇವಿಷ್ಟನ್ನೂ ಒಬ್ಬರೇ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಅವರು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದು ಕಷ್ಟ. ಆದುದರಿಂದ ಜಂಟಿ ಡೈರೆಕ್ಟರುಗಳನ್ನಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಜಿಲ್ಲೆಗೊಂದರಂತೆ ಒಬ್ಬ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಡೈರೆಕ್ಟರುಗಳನ್ನಾಗಲೀ ನೇಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ, ನೀವು ಈ ವರ್ಷ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವ 13 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಆಮೇಲೆ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲಿ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೈಸ್ಕೂಲು ಕೊಡಲು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ರೆವಿನ್ಯೂ ಟೆರಿಟೋರಿಯಲ್ ಜ್ಯೂರಿಸ್‌ಡಿಕ್ಷನ್ ಮೇಲೆ ತಾವು ಈಗ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಒಂದು ಕಡೆ 300 ಚದರಮೈಲಿಗೊಂದು ಹೈಸ್ಕೂಲಿದೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ 1300 ಚದರ ಮೈಲಿಗೊಂದಿದೆ. ಗೋರವಾಲಾ ಕಮಿಟಿಯವರೂ ಕೂಡ ಇದನ್ನು ಸರಿಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದರು ; ಇನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ದೊಡ್ಡ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಿಗೆ ಒಂದೆರಡು ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದರ ಅಗತ್ಯವಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ನೋಡಿಕೊಡುವುದು ಅವಶ್ಯವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಕಡೆ 1300 ಚದರ ಮೈಲಿಗೊಂದು ಹೈಸ್ಕೂಲಿದೆ. ಡೈರೆಕ್ಟರವರು ಬಂದು ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ, ಅಲ್ಲಿನ ಜನರಿಗೆ ಸ್ಕೂಲನ್ನು ತೆರೆಯಲು ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಂಡು ಬಂದರೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅಗತ್ಯ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನರಿಗೆ ಅನನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಹಿಂದುಳಿದ ಭಾಗಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ, ಇನ್ನೂ allocation statement ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಆಗಿಲ್ಲ. Revised scales of pay ಇನ್ನೂ ಅವರಿಗೆ ಸಂದಾಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಸುಮಾರು 20, 25 ವರ್ಷ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಅವರು ಸರ್ವೀಸ್ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಸರ್ವೀಸನ್ನು ಪೆನ್ಷನ್‌ಗೆ ಅಥವಾ ವೈಟೇಜ್‌ಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮದರಾಸ್ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡಿನವರು ಮದರಾಸ್ ಸರ್ಕಾರದ ರೂಲ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ ನೇಮಕ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಗಣನೆಗೆ ತಂದುಕೊಂಡರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅಲ್ಲಿ ಏನು ಒಂದು ಅನುಕೂಲ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿತ್ತೋ ಅದನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ ಎಂದು ಸೂಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಅಷ್ಟಾದರೂ ಅನುಕೂಲಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಪೆನ್ಷನ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮೊನ್ನೆ ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ತಮ್ಮ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಟೆಂಪೊರರಿ ಸರ್ವಿಸ್ ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಕೂಡ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. Aided Institutionನಲ್ಲಿ ಸರ್ವೀಸ್ ಹಾಕಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು clarificationನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು. ಇದು ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಖಾಸಗೀ ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಲೋಕಲ್ ಬೋರ್ಡ್ ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಸರ್ವೀಸ್ ಹಾಕಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನ್ಯಾಯವಾದುದಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಪೂರ್ತಿ ಪೆನ್ಷನ್ ಸಿಕ್ಕಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಪೆನ್ಷನ್ ಸರಿಯಾಗಿ ವಿಲೇವಾರಿ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ 1955-56-1956-57 ರಲ್ಲಿ ರಿಟೈರ್ ಆದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ ಇನ್ನು ಪೆನ್ಷನ್ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಆದಷ್ಟು ತೀವ್ರಗತಿಯಿಂದ ವಿಲೇವಾರಿ ಆಗುವ ಹಾಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ.

ಅಲ್ಲದೆ ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲಿಕ್ಕೂ ಆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೆರವೇರಿಸಲಿಕ್ಕೂ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಏರ್ಪಾಡಾಗಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ

ಕಲಾಶಾಲೆಗಳು ಅಥವಾ ತಾಂತ್ರಿಕ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಶಿವಪ್ಪನವರು ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಒಂದು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಒಂದು ಶಾಲೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದ ನಿಯಮ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಈ ನಿಯಮವನ್ನು ಕೆಲವು ಸಾರಿ ಉಲ್ಲಂಘನೆ ಮಾಡಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿಗೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಚನ್ನಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ತೆರೆದಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ, ಹಿಂದಿನವರು ಮಾಡಿದರು ಎನ್ನುವ ವಾದವನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ನಿಯಮಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆದರೆ ಯಾರೂ ಕೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ರೀತಿ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿಧವಾದ

(ಶ್ರೀ ಜಿ. ವೆಂಕಟೇಗೌಡ)

ಗೊಂದಲಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ರೀತಿ ನೀತಿ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯತಃ ಜಾರಿಗೆ ತರಲಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† **Sri MAHMOOD SHARIFF** (Broadway).—Mr. Speaker, Sir, it has been generally accepted that whatever may be the case in regard to other Departments of public activity, the educational policy and programme should not be subjected to any drift. The reason is that it has been accepted that education provides the basis of prosperity of not only the society but also of the country. This is particularly so after the achievement of our Independence when we have accepted that our goal should be a welfare society, a rightful welfare society and parliamentary system should be the form of Government to achieve this end. This question deals with our students, our young folk, who I may characterise are greater than the greatest asset of our country, those on whom it may be shortly the mantle of leadership and responsibility is going to fall, and those about whom we should regard ourselves to be the trustees tu see that their brilliant future is ensured consistent with the tradition of our country. It seems to me, Sir, that fundamentally, the system of education and programme that we are pursuing in the behalf is wrong. If it were not so, and if supposing that we claim it to be right and just and if you claim that after the achievement of Independance we have been trying to pursue the educational policy on rightful lines, then I do not think that psychosis that is now appearing among our students, the psychosis of unrest, moral delinquency which is noticeable in some of our universities in India, should not have happened and the U.G.C. who are the guardians to speak about the programme and policy of education, those who are sponsors of new schemes, I do not think, they would have sent only recently—about last month, a committee of experts in order to probe into the frustration which is causing so much disappointment and so much unrest and disquiet among our young people—boys and girls—may I also include girls? I do not think they have been sent in order to examine the local persons who are regarded to be experts in the line. It seems to me Sir, that our system as I just now said, curriculum of studies seems to be rather of a lop-sided kind and should be substituted for by a new pattern which should give scope for the development of the personality of our young people, should give scope for that integration of the intellectual, physical and moral equipoise, so to speak, so that they may conduct themselves in a spirit of sanity, in a spirit of rightful patriotism to the country. That is why I say that our educational policies are lopsided. It seems to me that the hall-mark of our traditional progress—traditional so far as India is concerned, that hall-mark is going to be lost because there are two or three circumstances which, with your permission, I beg to place before you.

Firstly, Sir, we are paying more attention to intellect than to character-building, which as a matter of fact is the real basis of all rightful citizenship, the characteristic of a rightful citizen. If you analyse the situation, you will find that so far as the intellect is concerned, every thing that is going to be conductive of the acquisition of greater intellect is more prominent and that we are not giving the rightful place for the building of character.

4-30 P.M.

So far as science and scientific technology are concerned, they have upset our life. The scientific development for which we take so much pride is responsible for the production of missiles and hydrogen bombs. If anything goes wrong the whole world is reduced itself to shambles and peace will be based on the graveyard of humanity. Secondly, we are going to become an industrial country and it should be so. Till now this aspect was not given prominence but on account of the fact that the trend of the whole world is towards industrialisation it is very necessary that in our age we have to adjust ourselves to new trends. Supposing that is going to happen—and it is

going to happen—I feel that the viciousness is going to invade our society. I feel that many people who are living in a peaceful atmosphere will go to towns. So, these two dangers are there; first regarding advancement of science and technology and the results flowing from them and secondly the industrial advancement which will induce the people to leave rural areas. We are able to see the viciousness of this in America and most probably it may invade our country also. Let us adjust now and give prominence to ethical and spiritual side of the aspect. If we do not do that and if we are to follow other countries, it is not good. We should represent the intellect and it is necessary for us to ponder over this and examine the programme and policies which are going to be put into practice and see whether they are in consonance with our traditions.

The Government are—as has appeared in the papers—about to decide the taking over of colleges. I do not know what the Hon'ble Minister for Education is going to say about it. It seems to me that the Government is going to do a great injustice if they take over colleges except the post-graduate studies and research. This question was mooted in the Syndicate and there was a lot of controversy about it. Some people considered that this move was really conducive to promoting the activities of education and there was another set of people who were of the view that it is going to be the hot-bed of politics. I for one strongly condemn the attitude of the Government if they have decided like that. So far as our university is concerned in 1916 we wanted to have our own autonomous university and some of our experts were sent out to study what should be the true purpose of the university. They studied the matter that happened in other countries and they drafted a programme. Only after that our university became a teaching as well as an examining university. After the matter was referred to Sri Lakshmanaswamy Mudaliar, the Government is rather in a hurried mind to adhere to the recommendation of that Committee. I do not think it is the Government's aim to depart from the rightful course, *i.e.*, teaching as well as examining body. If that is not so, then politics is going to enter education. This is a thing which I want to suggest.

Comming to the university, we have been taking pride ourselves that our universities are autonomous bodies. Prior to integration several committees were appointed and a lot of money was spent over those committees in order to devise ways and means for keeping the university autonomous. It is nothing but a misnomer. Only recently when the people in Tumkur wanted to start a law college wherein they had no teachers, no equipment nor any wherewithal, we went there to examine whether in the circumstances Tumkur should have a law college of its own. We deliberated over this question and regard being had to the non-existence of equipments, staff, etc., we found that it was not necessary to start a law college there.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Did you want to start a college anywhere else?

Sri MAHMOOD SHARIFF.—It is not necessary now. After that when the university said that it was not necessary, the matter was taken to the High Court and the writ petition was dismissed there. Was it necessary or just on the part of the Government to have given affiliation to that college? When the number of committees that were appointed have stated that the university should be autonomous, this action of the Government is contrary to the spirit of it.It appers to be a very strange If you want development of colleges this kind of interference should not be there. If colleges are going to be taken over by the Government it is going to be the hot-bed of politics. Excuse me for the strong terms used. I hope the decision that has been taken in this behalf will be once again cancelled and let us adhere to a thing which is sane. Let us have a sane view.

ಶ್ರೀ ಪೈ. ವೀರಪ್ಪ (ಹೊಳೆನರಸೀಪುರ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಈಗಾಗರೇ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅಭಿಪ್ರಾಯ

(ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ)

ಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಇರತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಲೋಪ ದೋಷಗಳಿವೆ ಎಂದು ಒಪ್ಪುವವರಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಒಬ್ಬ. ಒಂದು ದೇಶ, ಅಥವಾ ಒಂದು ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರಗತಿ ಆ ದೇಶದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಕ್ರಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತದೆ. 10 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ 48ನೆಯ ಆರ್ಟಿಕಲ್ ಪ್ರಕಾರ ವಿಧಾಯಕವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿಯತನಕ ನಾವು ಇದರಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಗಳಾಗಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸುಮಾರು 13¼ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ನಾವು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಅದನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವಾಗ ಅದರ ಪ್ರತಿಫಲ ಯಾವ ರೀತಿ ಜನತೆಯ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಎರಡು ರೀತಿಯಿಂದ ನೋಡಬೇಕು. ಈಗ ಇರುವ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಲೋಪ ದೋಷಗಳು ಏನಿವೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಮುಂದಿನ ಜನಾಂಗವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ನಿರೂಪಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಎರಡು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರೀ ಪ್ರೈಮರಿ ಅಥವಾ ನರ್ಸರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಕೆಲವು ಹೊರ ದೇಶದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಉತ್ತಮ. ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಮತ್ತು ಅಮೆರಿಕಾ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೈಮರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ನಿಗೆ ಮುನ್ನ ನರ್ಸರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಟ್ಟು ಜಯಶೀಲರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥ ಕ್ರಮ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರಬೇಕು. ಕಾರಣ ನಮ್ಮ ರೈತನ ಮಕ್ಕಳು ದೇಶದ ಜನತೆಯ ಮಕ್ಕಳು. ಅವರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕಲಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಇರತಕ್ಕ ಅವಕಾಶ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಬಡವರ ದೇಶ, ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರು ಇರುವ ದೇಶವಾಗಿದೆ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ನರ್ಸರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ನಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನಕೊಟ್ಟರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ; ಮುಂದಿನ ಜನಾಂಗ ಒಳ್ಳೆಯ ಜನಾಂಗವಾಗಿ ಬಾಳುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಎರಡು ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ಒದಗಬೇಕು. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ನರ್ಸರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ತೆಗೆದು 3 ವರ್ಷದಿಂದ 5 ವರ್ಷದವರೆಗಿನ ವಯಸ್ಸಿನ ಹುಡುಗರಿಗೆ ನರ್ಸರಿ ಸ್ಕೂಲಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಕ್ರಮವನ್ನು ಒತ್ತಾಯವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕಾದುದು ಆವಶ್ಯಕ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಹುಡುಗರು ದೊರಕದೆ ಇರಬಹುದು. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು, ತಮ್ಮ ಆರಂಬದ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ, ವ್ಯವಸಾಯ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೆ ನರ್ಸರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಅಟಾಚ್ ಮಾಡಿ ನರ್ಸರಿ ಸ್ಕೂಲಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಉತ್ತಮ ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ ಮುಂದಿನ ಜನಾಂಗ ವಿಕಾಸವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ರೈತನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಥ ವಾತಾವರಣವಿಲ್ಲ.

ನಗರದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕ್ರಮಕ್ಕೂ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕ್ರಮಕ್ಕೂ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ, ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ತರಪೇತಾದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿರುತ್ತಾರೆ, ಹಳ್ಳಿಯ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗ ತರಪೇತಾದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅಜಗಜಾಂತರ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರುತ್ತದೆ. ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ವಾಸ ಮಾಡಲು ಸರಿಯಾದ ಮನೆಗಳಿಲ್ಲದೇ ಇರುವುದು ಒಂದು ಕಾರಣ. ಎರಡನೆಯದು, ಇರತಕ್ಕ ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಜೂನಿಯರ್ ಬೇಸಿಕ್ ಶಾಲೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಏರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಡಾಕ್ಟರ್ ರಾಧಾಕೃಷ್ಣನ್‌ಅವರ ವರದಿ, ರೆಡ್ಡಿಯವರ ವರದಿ, ಮೈಸೂರು ಎಜುಕೇಷನ್ ಕಮಿಟಿಯ ವರದಿ, University education committee report, ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ವರದಿಗಳು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಅನುಭವ ಪೂರಿತವಾದ ಅಂಶಗಳು ಒಳಗೊಂಡಿವೆ. ಹಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ 'ಮಕ್ಕಿಕಾ ಮಕ್ಕಿ' ರೀತಿಯ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ರಮ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಬೇಸಿಕ್ ಎಜುಕೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ರೀತಿಯ craft introduce ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಹಣವನ್ನು ಕೂಡ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನೇಯ್ಗೆಯ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ, ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ, ತೋಟಗಾರಿಕೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ, ಹಣವನ್ನು ಹೇಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು, ಅವರು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವುದೇ ಅವರಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿದೆ. ವ್ಯವಸಾಯದ craft ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಕಡೆ ಭೂಮಿಇಲ್ಲ ಮತ್ತು ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತರಪೇತಾದ, ಶಿಕ್ಷಣಕೊಡತಕ್ಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಲ್ಲ. ಮಡಕೇರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಮಲ್ಟಿ-ಪರ್ಪಸ್ ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಸೆಕ್ಷನ್ ತೆರೆಯಲು 30-35 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ತರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆಂಟ್ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂದು ಬಹಳ ತೊಂದರೆ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆ weaving section ತೆರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ತರಪೇತಾದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ನಾವು ಕೊಡತಕ್ಕ ದುಡ್ಡು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆಯೇವಿನಾ ಅದರ ಪ್ರತಿಫಲ ಜನಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಾಗ ಅದರ ಪ್ರತಿಫಲ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. The fate of any country depends upon the education of the people of that country. ಇದು ಸರ್ವ ಸಮ್ಮತವಾದ ವಿಷಯ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅತಿಮುಖ್ಯವಾದ ಇಲಾಖೆ ಎಂದರೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇಲಾಖೆ. ದೇಶದ ಯಾವ ಇಲಾಖೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳೇ ಆಗಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಜನತೆಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಅನುಭವ ಚೆನ್ನಾಗಿರಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರಿಗೂ ಪಟ್ಟಣವಾಸಿಗಳಿಗೂ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಕಡಮೆಯಾಗಬೇಕು. ಹಳ್ಳಿಯೊಳಗೆ ತರಪೇತಾದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಸರಿಯಾದ ಸಲಕರಣೆ

ಗಳೂ, ಸರಿಯಾದ ವಾತಾವರಣವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಕಡಮೆಯಾಗಲು ಇಲಾಖೆಯವರು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

[MR. SPEAKER in the Chair]

ಈಗ ತರಪೇತಾದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಅಭಾವ ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಹದಿಮೂರುವರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕಾದರೆ, ತರಪೇತಾದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು ಸರ್ಕಾರದವರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ. ತರಪೇತಾದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ಎಲ್ಲ ಶಾಲೆಗಳಿಗೂ ಒದಗಿಸಿ, ಸರಿಯಾದ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಡದೆ ದೇಶದ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ basic education ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತೇವೆ, higher secondary schools ಮಾಡ ತ್ತೇವೆ ಎಂದು ದುಡ್ಡನ್ನು ನಾವುಕಾವಸ್ತೆ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟರೆ, ಅದರ ಪ್ರತಿಫಲ ಜನತೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ದೇಶದ ಎಲ್ಲ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಈ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಒಂದೇಸಾರಿ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಆಗದೆ ಇದ್ದರೆ ಒಂದು phased programme ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಒಂದೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ವರ್ಷ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ, ಪರಿಪಕ್ವವಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವ ಹಣ ಸಫಲವಾಗುತ್ತದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರಯೋಜನ ಜನತೆಗೆ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ.

ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳ ಕೊರತೆಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಜನರಿಂದ ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಸಭೆಯ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಹೈಸ್ಕೂಲು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಕಷ್ಟ ಬಹಳವಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನು ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆ ಮತ್ತು ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಇತರರೂ ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು instructions ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಸರಿಯಾದ ಆದಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಅವರ ಆಸೆ, ಉತ್ಸಾಹ ಕಡಮೆಯಾಗಿ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಹೇಳಲು ಅಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಿಂದ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಈಗ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ಮತ್ತು ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ವಹಿಸಿಕೊಂಡು, ಲೋಕಲ್ ಫಂಡ್ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ನಡೆಸಿದರೆ, ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಪೆನ್ಷನ್ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇರೀತಿ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಹೈಸ್ಕೂಲು ನೌಕರರಿಗೆ ಪೆನ್ಷನ್ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗಲಾದರೂ ಮನಸ್ಸುಮಾಡಿ ಪೆನ್ಷನ್ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಉತ್ತಮವೆಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ನಾವು ಕಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಅದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ, ಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಯೋಗ್ಯತೆ ಏನಿದೆ ಎಂದು ಒಂದು ರಿಕಾರ್ಡ್ ಇಡುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆ ಒಂದು cumulative record ಮಂಗಳೂರು ಮುಂತಾದ ಕಡೆ maintain ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. cumulative record maintain ಮಾಡುವುದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಮನೋಭಾವವೇನಿದೆ, ಅವನ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಏನಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ದಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಮುಂದೆ ಔದ್ಯೋಗಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸಿದರೆ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಸ್‌ಸಿ., ಮಾಡಲು ಈಗ ವ್ಯರ್ಥವಾಗುತ್ತಿರುವ ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಉಳಿತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ cumulative record maintain ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಟೆಕ್ಸ್ಟ್ ಬುಕ್‌ಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ದೂರುಗಳಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೋದ ವರ್ಷ S.S.L.C. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಟೆಕ್ಸ್ಟ್ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಬಹಳ ವಿಳಂಬವಾಯಿತು. ಹಾಗೆಯೇ ಮಿಡಲ್ ಸ್ಕೂಲ್ ಟೆಕ್ಸ್ಟ್ ಬುಕ್ಸ್ ಬರಬೇಕಾದರೂ ಬಹಳ ವಿಳಂಬವಾಯಿತು. ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇದೇ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಕೂಡ ಮುಂದಾಲೋಚನೆ ಇಲ್ಲದೆ, ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಒದಗಿಸದೆ ಏಕೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಡೆಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಸರಬರಾಯಿ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ವಹಿಸಿದ್ದರೆಂಬ ವರ್ತಮಾನವಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಕಾರಣರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಟೆಕ್ಸ್ಟ್ ಬುಕ್ ಕಮಿಟಿ ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲಿಲ್ಲವೆ?

5 P.M.

ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಗಣಮುಖಿ.—ಆ ಕಮಿಟಿಯವರೇ ರೆಕಮೆಂಡ್ ಮಾಡಿದ್ದರು.

ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ.—ಸರಿಯಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸದಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳಿಗಾಗಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದರೂ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು? ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಸ್ಕೂಲಿನ ಹುಡುಗರು ಪುಸ್ತಕಗಳಿಗಾಗಿ ಡಿಪೋಗಳಿಗೆ ಅಲೆಯುವುದನ್ನೂ ಸಿಕ್ಕದೆ ನಿರಾಶರಾಗುವುದನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಸಮಿತಿಯವರು ಸರಿಯಾಗಿ ಮುಂದಾಲೋಚನೆಮಾಡಿ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕಗಳು ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಪ್ರಥಮ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೇತನದ ಹಂಚಿಕೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವಿಳಂಬವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರ ನೇಮಕದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಕೂಡ ಕೈ ಹಾಕುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮಂದಿಯ ಹೆಸರನ್ನು ಸ್ಥಳೀಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕಳುಹಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಲೆವಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಏಕೆ ಬದಲಾಯಿಸಿದರು? ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದು ಅಷ್ಟು ಸತ್ಸಂಪ್ರದಾಯವಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೇತನವನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಂಚುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಕೈಸೇರುವ ವೇಳೆಗೆ ಆಗಲೇ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಂದ ಹಣ ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಶಾಲೆಗೆ ಪಾವತಿ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಆ ಹಣದ ಜೊತೆಗೆ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಯಿಂದ ಕೊಡುವ ವೇತನವೂ

(ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ)

ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ, ಹೀಗಾಗಿ ಖರ್ಚು ದುಬಾರಿಯಾಗುವುದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಸರ್ಕಾರ ನೀಡುವ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವೂ ಸಹ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೇತನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಕೈ ಸೇರುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳನ್ನು ಇಲಾಖೆಯವರು ಒಂದು ಸಾರಿ ವರ್ಗ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಯಾರದೋ ಒತ್ತಾಯದ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ವಜಾಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನಗಳಿವೆ. ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳಲು ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಒಂದು ಸಹಕಾರ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳಾಗಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿ ಸಾಲ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡವರಿಗೆ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಕೊಡಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸಾಲಗಾರರ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಜಪ್ತಿಯಾಗಿ ಹರಾಜಾಗಲು ಕಾರಣರಾದರು. ಅದನ್ನು ಜಿಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದ ಮೇಲೆ ಆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ವರ್ಗಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಡಿ.ಪಿ.ಐ.ಗೆ ಶಿಫಾರಸುಮಾಡಿದರು. ಆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ವರ್ಗ ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲಿಂದ ವರ್ಗ ಮಾಡಿದ್ದರೋ ಅದೇ ಜಾಗದಲ್ಲೇ ಇರುವಂತೆ ಮತ್ತೆ ಆರ್ಡರಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅಥವಾ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಮೇಲೆ ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚಿನಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳೂ ಕೂಡ ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿದರೆ ಎಷ್ಟು ಅಭ್ಯಾಸವಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಇದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಬೇಕಾದರೆ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಛೇಂಬರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹೆಸರನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಅನೇಕ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದಾಲೋಚನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ; ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಯಲು ಸರಿಯಾದ ವಾತಾವರಣವಿರಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಕೊಡದೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 13 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯೋಜನೆ ಮಾಡುವಾಗ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಪರಿಪಕ್ವವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಷ್ಟೆ. ಎರಡು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಡಬೇಕು. ಈಗಿರುವ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿರುವ ಲೋಪ ದೋಷಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಿ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಪರಿಣಾಮವಾಗುವಂಥ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಗುಲ್ಬರ್ಗ ಟೌನ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೈಯರ್ ಸೆಕೆಂಡರಿ ಸ್ಕೂಲಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ವೀವಿಂಗ್ ಸೆಕ್ಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಲ್ಲ. ಟ್ರೈನ್ಡ್ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಲ್ಲದೆ, ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರಿಲ್ಲದೆ ಏನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಆದುದರಿಂದ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಯೋಜನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ, ಪರಿಪಕ್ವವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಒಂದೇ ಸಲ 19 ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗದಿದ್ದರೆ ಒಂದೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಾದರೂ ಮಾಡಿ; ಅದು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ. ಇರುವ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಪ್ರತಿಫಲ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಇದೇ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಹೈಸ್ಕೂಲು ಮತ್ತು ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲು ಎರಡೂ ಇವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಬೇಸಿಕ್ ಸ್ಕೂಲನ್ನು ತೆರೆದು ಹಾರ್ಟಿಕಲ್ಚರ್ ವಿಷಯ ಬೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಹುಡುಗರು ಅಲ್ಲಿ ಗಿಡ ಹಾಕಿ ನೀರು ಹಾಕಲು ಜಮೀನಿಲ್ಲ. ಹುಡುಗರನ್ನು ಲಾಲ್‌ಬಾಗಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವ ಉದ್ಯಾನವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಬೇಸಿಕ್ ಸ್ಕೂಲು ತೆರೆದಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿ ದೇಶದ ಜನರಿಗೆ ಮೋಸಮಾಡಿ ಮರುಳು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಹಾರ್ಟಿಕಲ್ಚರ್ ವಿಷಯ ಬೋಧಿಸುವಾಗ ತೋಟ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಹೇಗೆತಾನೆ ಮುಂದುವರಿದಾರು? ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಕಡೆ ಇದೆ. ಇದರಿಂದ ಖರ್ಚುಮಾಡುವ ಹಣ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಷನ್ ವಿಜಿಲೆಂಟಾಗಿಯೂ, ಎಫೆಕ್ಟಿವ್ ಆಗಿಯೂ ಇರುವಂತೆ ತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಬಿದರೆ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಷನ್ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಿದೆ. ಬಹುಶಃ ವಿದ್ಯಾಸಚಿವರಿಗೆ ಇದು ಗೊತ್ತಿದೆ. ಬಸ್ಸು ಮತ್ತು ವಾಹನ ಸೌಕರ್ಯವಿರುವ ಕಡೆಗೆ ಜೀಪನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಬಿದರೆ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ನಾವು ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ನೋಡಿದಂತೆ ಅಲ್ಲಿ ಒಂಟೆಗಳ ಮೇಲೆ ಕೂಡ ಹೋಗುವ ಪ್ರಸಂಗ ಬರುತ್ತದೆ. ರಸ್ತೆಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಷನ್ ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ.

ಆಮೇಲೆ ಸ್ಕೂಲು ಕಟ್ಟಡಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ನಿಗಾ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ವಾತಾವರಣವುಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಟೈಪ್ ಡಿಸೈನ್ ಪ್ರಕಾರ ಕಟ್ಟಡ ಆಗಬೇಕು, ಅದಕ್ಕೆ ಸಿಮೆಂಟೇಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಬೇಗ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನೊದಗಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣಿನಗೋಡೆ ಹಾಕಿ ಹೆಂಚು ಹೊದಿಸಿರುವ ಅನೇಕ ಮನೆಗಳಿವೆ. ಆ ರೀತಿ ಸುಲಭ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟುವಂತೆ ಒಂದು ಕ್ರಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು. ಮುಂದೆ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಫೇಸ್ಡ್ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಏನು ಇದೆ, ಎಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು, ಸ್ಕೂಲು ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ರಾಜ್ಯಾಂಗದ 45ನೆಯ ಆರ್ಟಿಕಲ್‌ನಲ್ಲಿ ನಿರ್ದೇಶವಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಲದು. ಆದುದರಿಂದ ಮುಂದಾಲೋಚನೆಯಿಂದ ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಹೇಳಿ ಇಷ್ಟು ಹೇಳಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎನ್. ಮುದಲಗಿರಿಗೌಡ.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಡಿಮ್ಯಾಂಡನ್ನು ನಾನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾ ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಒಂದೆರಡು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿರುವ ಹಾಗೆ ಸರಕಾರದವರು ಪ್ರೈಮರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ನನ್ನು ಮುಂದೆ ರಚನೆಯಾಗತಕ್ಕ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ವಹಿಸತಕ್ಕ ಯೋಜನೆಯೊಂದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಓದಿದ್ದೇನೆ. ಇದನ್ನು ಓದಿದಾಗ ನನಗೆ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಮೈಸೂರಿನ ಪ್ರಜೆಯಾಗಿ

ನಾನು ನೋಡಿದಂತೆ, ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರೈಮರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ ಬೋರ್ಡ್ ಎಂದಿದ್ದಿತು....

Mr. SPEAKER.—I have got the record of what transpired between the Chair and the Honourable Member Sri N. Rachiah. I was under such a strain and stress; I had so much strain when the Minister wass peaking that I did not fully comprehend what he said. But I have got from the record what all he said. During the course of his point of order he said that he was also voicing the views of the Government—not merely his views. This is what is on record :

> "**Sri N. RACHIAH** (Minister for Agriculture).—I raise a point of order. With regard to the proceedings of this House, we expect that equal treatment should be given to all members. Because when I was speaking on a previous occasion, one member incessantly interrupted and you did not take any action against him........."

This is not a fact. I did take some action against him.

> " and now you are frankly asking the Honourable Member Sri Hanumiah to get out........"

I did not ask Sri Hanumiah categorically to get out. What I said was that if he (Sri Hanumiah) persisted in not resuming his seat, he might have to go out. Then......

> "**Mr. SPEAKER.**—It is unfair for the Minister to say this.
>
> **Sri N. RACHIAH.**—I am also voicing the views of the Government.
>
> **Mr. SPEAKER.**—It is most unfair for the Minister to speak like that. I can not allow you to talk like that. I ask you to sit down. A Minister cannot speak like that. I expect better conduct from the Minister."

This is what happened.I would like to know whether the Honourable Minister Sri N. Rachiah was briefed on behalf of the Government, whether the views expressed by the Minister were the views of the Government against the Chair.

Sri B. D. JATTI (Leader of the House).—During the course of his point of order, the Hon'ble Minister for Agriculture has expressed his views. I was present and I observed very carefully; as far as I am concerned, the Chair has been fair and impartial.

Mr. SPEAKER.—First of all, the Honourable Leader of the House said just now that he finds that the Chair has been impartial. Secondly, I also take it that the Minister concerned was speaking for himself and that he was not speaking for the Government. I want to know whether he was speaking for himself or for the Government.

Sri M. C. NARASIMHAN.—We would like to know whether Sri Rachiah spoke on behalf of the Government.

Sri B. SHAMSUNDER.—The Chief Minister said that the Minister was speaking for himself. That is enough.

Sri T. D. MARANNA.—The Chief Minister already said that the Speaker was fair in dealing with that matter. That implied that Sri Rachiah spoke for himself and not on behalf of the Government.

Sri B. D. JATTI.—When I have made it clear to the Chair, is it fair for any Hon'ble Member to ask anything more? I was present; I was hearing what transpired. He was intervening and speaking. I say that the Chair has acted correctly, fairly and impartially. What more can I say ?

Mr. SPEAKER.—I am not referring to the incident that took place between the Chair and Sri N. Rachiah. I am only referring to the conduct of the Chair with respect to the House throughout the session. When Sri Rachiah made the remark that he was voicing the views of the Government, it meant that it was the view of the Government so far as the conduct of the Chair with respect to the proceedings of the House is concerned. I want to know from the Government whether they have briefed Sri Rachiah to say this or they feel that all along the Chair has been impartial and it has done its duty.

Sri B. D. JATTI.—I was present when he was talking. He was talking for himself. I have not briefed him.

Mr. SPEAKER.—Naturally, the Leader of the House speaks for the Government.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—You have asked the Chief Minister who is the Leader of the House, to say whether what the Minister said was the views of the Government or not. He said that it was not the views of the Government. Then for any statement made by a Minister, we will have to take the word from the Chief Minister as to whether that statement is the statement of the Government or not. Because all this time whatever the Minister said, we took it as the views of the Government. Here is a difference of opinion between the Chief Minister and his colleague. Now the Chief Minister says that Sri Rachiah is not briefed by him; nor is it the views of the Government. Therefore, will it not amount to this that every time what a Minister said must be supported or must be clarified by the Chief Minister as the Leader of the House?

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble member is making a mistake. Hon'ble Ministers are entitled to make policy statements. Whenever a Minister makes a policy statement or speech, he speaks not only for himself but also for the Government; but when one Minister makes an allegation against somebody or against the Chair, naturally one has to know whether it is his own or of the Government. Since the Hon'ble Minister said that he was also voicing the views of the Government, I wanted to know whether it was the same view of the Government or whether it was the view of the Minister himself. When an Hon'ble member makes an allegation, naturally I can ask him whether it is his own allegation or that of his party. In a similar case I asked the Hon'ble member Sri Narasimhe Gowda whether the charge sheet was his own or that of the P.S.P. Party and he said that it was his own.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—So far as the Speaker is concerned, he belongs to the entire House. He does not belong to the Congress Party or the Opposition Party. Therefore we are here to protect the Speaker and the Speaker is there to protect the House. The House is supreme over the Speaker himself. If the entire House decides in a certain way, then the Speaker acts accordingly. Therefore the House is the supreme authority. What I wanted to know from you was whether you would ask the same question to every Minister when such an occasion arose because occasionally personal views also were expressed. When such a thing is brought to your notice, will you ask the same question then?

Mr. SPEAKER.—It has been the policy of the Chair to protect the members when personal allegations are made. If Hon'ble members have carefully observed, I have not allowed any single personal allegation against any individual member of this House, but an allegation by a Minister as a Minister is a different thing because it is a matter of policy. The hon'ble members will see that what I claimed for the Chair is nothing different from what I have claimed for the other members.

Sri GAJANAN PANDIT.—Sir, I rise to a point of order. After the Chief Minister replied to the question put by the Speaker and after the Speaker had called upon a member to speak, was it proper for a member to go back and raise the same topic when the member had already commenced his speech? I could have understood his raising the same point after the speech of the member. I want a ruling from the Chair on this point.

Mr. SPEAKER.—There is no point of order involved. Sri Arumugham only wanted a clarification of the point. Of course, he could have asked for it after the speech of the Member.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎಚ್. ಮೂಡಲಗಿರಿಗೌಡ.—ಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಪ್ರೈಮರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ ಬೋರ್ಡ್ ಎಂದು ಇತ್ತು. ಆಗಿನ ಸ್ಕೂಲುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಮತ್ತು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಗೂ ಈಗಿನ ಸಂಖ್ಯೆಗೂ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಆಗ 25ರಲ್ಲಿ 1 ಭಾಗ ಇತ್ತೋ ಅಥವಾ 50ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗ ಇತ್ತೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಂತಹ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಲೋಕಲ್ ಬಾಡೀಸ್ ಪ್ರೈಮರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ನನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ

ಎಫಿಷಿಯಂಟಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀವು; ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಪ್ರೈಮರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಕೊಡತಕ್ಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಯಾವ ಯಾವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ, ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ, ಎಷ್ಟು ಮಾರ್ಪಾಡಿನಿಂದ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿತ್ತು. ಲೋಕಲ್ ಬಾಡಿಗಳು ತಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಂತಹ ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲ್ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೇ ವಾಪಸು ಕೊಟ್ಟವು. ಅದನ್ನು ಇವೊತ್ತು ಜ್ಞಾಪಿಸಿ ಕೊಂಡರೆ ಈ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲೂ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ದಲ್ಲಿ ಕಾನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ 10-14 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಕಂಪಲ್‌ಸರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ ಕೊಡ ಬೇಕು. 10 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿರತಕ್ಕ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾವು ಆ ಒಂದು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ವಿಶೇಷ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೇನೂ ಮಾಡ ಲಿಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ 10 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಮುಗಿಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಈ 10 ವರ್ಷಗಳು ಮುಗಿ ಯುವುದರೊಳಗೆ ಎಷ್ಟು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನ ನಾವು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ; ಎಷ್ಟು ಪರಸೆಂಟ್ ನಮ್ಮ ಗುರಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಪ್ರೈಮರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರತಿ ಯೊಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಿಜವಾಗಿ ಒಂದು ಸ್ಕೂಲನ್ನೇನಾದರೂ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದಾ ರೆಯೇ ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಉದ್ಭವವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿರುವ ಹಾಗೆ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳೇ ಇಲ್ಲ. ಬಿಲ್ಡಿಂಗು ಗಳೇ ಇಲ್ಲ. ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಕುರ್ಚಿಗಳೇ ಇಲ್ಲ. ಹುಡುಗರಿಗೆ ಹಲಗೆಗಳೇ ಇಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸುಮಾರು 13-14 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವಾಗ, ಪ್ರೈಮರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ನಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಆವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಕೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಚೈತನ್ಯ ವಿಲ್ಲದೇ ಇರುವಾಗ ಲೋಕಲ್ ಬಾಡೀಸಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಇದನ್ನು ಎಂಟ್ರಸ್ಟ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ! ಲೋಕಲ್ ಬಾಡಿಗಳ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಈ ಭಾರವನ್ನು ಹೊರಿಸಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಾಗೆಯೇ ಕೈಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅದು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಸರಿಯಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ನೀವೇನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ?

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎನ್. ಮೂಡಲಗಿರಿ ಗೌಡ.—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪನವರಿಗೆ ನಾನು ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳು ತ್ತೇನೆ. ಅವರು ಹೇಳುವ ರೀತಿ ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾ ಗಿದೆ. ಮೊದಲೇ ಈ ಸಭೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಮತ್ತು ಪಾರ್ಟಿಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನಾದರೂ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಅಂತ್ಯ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈಗಲಾದರೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರ ದವರು ಈ ವಿಷಯವನ್ನ ಅಷ್ಟು ಹಗುರವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬಾರದು. ಸರ್ಕಾರದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷತರಹವಾಗಿದೆ. ಪ್ರೈಮರಿ ಎಜ್ಯುಕೇಷನ್ನನ್ನು ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಲೋಕಲ್ ಬಾಡೀಸಿಗೆ ವಹಿಸುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ. ಪ್ರೈಮರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಯಾವು ದಾದರೂ ಒಂದು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದಿದೆಯೇ ಎಂದರೆ ಅಷ್ಟೇನೂ ಪ್ರಗತಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ರೀತಿ ಯಲ್ಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೋಗ್ರೆಸಿವ್ ಆಗಿಲ್ಲ. ಪ್ರಗತಿಯಾಗಿ ಮುಂದೆ ಹೆಚ್ಚೇ ಇಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ಟೆಕ್ಸ್ಟ್ ಬುಕ್ಕುಗಳ ವಿಚಾರ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು ಇಷ್ಟು ದಿವಸಗಳಾಗಿವೆ. ಟೆಕ್ಸ್ಟ್ ಬುಕ್ಕು ಗಳನ್ನು ಪ್ರಿಸ್ಕ್ರೈಬ್ ಮಾಡುವಾಗ ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾ ಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಅದರಲ್ಲೂ ಸಣ್ಣ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಯಾವ ತರಹ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಅವು ಯಾವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿರಬೇಕು ಎಂದು ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ಮಕ್ಕಳ ಬುದ್ಧಿ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸತಕ್ಕ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಿಸ್ಕ್ರೈಬ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬರಿಯ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಗಳ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಇಡುತ್ತಾರೆ. ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಹಿಂದಿ, ಮರಾಠಿ, ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾವ ಭಾಷೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡರೂ, ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿನ ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಟೆಕ್ಸ್ಟ್ ಬುಕ್ಕುಗಳು ಬಹಳವಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳ ಬಹುದು. ಆದರೆ ಟೆಕ್ಸ್ಟ್ ಬುಕ್ಕುಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡತಕ್ಕ ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಬರೆಸತಕ್ಕ ಪದ್ಧತಿ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹಿಂದಿದೆ ಎಂಬುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವ ವಿಚಾರ. ಆದ್ದರಿಂದ ದಯ ವಿಟ್ಟು ಈ ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಲೋಕಲ್ ಬಾಡಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಡಿ. ಈ ಸಭೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅಂತ್ಯ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಬೇಸಿಕ್ ಎಜು ಕೇಷನ್ ಎಂದು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿರುವ ಹಾಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬೇಸಿಕ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಮಾಡಿ ದ್ದಾರೆ. ನೀವು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ, ನಾವು ಸದಸ್ಯರಾಗಿ, ಡಿ. ಪಿ. ಐ. ಮುಂತಾದ ಯಾವ ಅಧಿಕಾರಿಯೇ ಆಗಲಿ, ಸುಮ್ಮ ಸುಮ್ಮನೆ ಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೆ ವಿಸಿಟ್ ಮಾಡಿದ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಬೇಸಿಕ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಅಭಿ ವೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆಯೇ? ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಷನ್‌ಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಬೇಸಿಕ್ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿ, ಬೇಸಿಕ್ ಟ್ರೈನಿಂಗ್‌ಗಳನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿ, ಆ ಬೇಸಿಕ್ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮುಂದುವರಿಸ ಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆ ಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಸರಿಯಾದ ಒಂದು ಕಟ್ಟಡದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಹ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಗಮನಿ ಸಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಒಂದೇ ಒಂದು ರಾಗ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ.

5-30 P.M.

ಒಬ್ಬ ಮಾನ್ಯಸದಸ್ಯರು.—ಆ ರಾಗ ಯಾವುದು ?

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎನ್. ಮೂಡಲಗಿರಿ ಗೌಡ.—ಆ ರಾಗ ಏನೆಂಬುದನ್ನೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಖಾಸಗಿಯವರು 40 ಸೇಕಡ ಕೊಡಬೇಕು; ಸರ್ಕಾರದವರು 60 ಸೇಕಡ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ರಾಗ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈ ಪರ್ಸೆಂಟೇಜನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕುವುದು ಸರಿಯಾದುದಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನೊಂದು ಮಾಡಬಹುದೆಂದರೆ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ನೀವು ಇಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಕೊಡಿ ಇಲ್ಲವೇ ನೀವು ಲಂಪ್‌ಸಂ ಆಗಿ ಇಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೀಗೆ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ

(ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎಚ್. ಮೂಡಲಗಿರಿಗೌಡ)

ಇದನ್ನು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಹೀಗೇನಾದರೂ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡದೆ "ಅವರು ಕೊಟ್ಟರೆ ನಾವೂ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ" ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಅಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲವೇ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಲೋಕಲ್ ಬಾಡೀಸ್‌ಗೆ ವಹಿಸಿ ಕೊಡಲಿ. ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಈ ವರ್ಷ ಇಷ್ಟು ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಮುಗಿಸಬೇಕು ಎನ್ನತಕ್ಕ ಏನಾದರೊಂದು ಯೋಜನೆ ಇದೆಯೋ ಎಂದರೆ ಅದೂ ಸಹ ಇಲ್ಲ. ಯಾವ ಯಾವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಸ್ಕೂಲುಗಳಿವೆ. ಯಾವ ಯಾವ ಸ್ಕೂಲಗೆ ಕಟ್ಟಡವಿದೆ, ಬಾಕಿ ಎಷ್ಟು ಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಡವಿಲ್ಲ, ನಾವಿನ್ನು ಎಷ್ಟು ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಬೇಕು ಎನ್ನತಕ್ಕ ಪ್ಲಾನ್ ಸಹ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರೇನು local contribution ಒಂದು 40 ಸೇಕಡ ಕೋಟಾ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಅದನ್ನಾದರೂ 30 ಸೇಕಡಕ್ಕೇ ಇಳಿಸಿ, ಸರ್ಕಾರ ಕೊಡತಕ್ಕ ಕೋಟಾವನ್ನು 70 ಸೇಕಡಕ್ಕೇ ಏರಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನೀ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸೂಚಿಸಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೇನಾದರೂ ಒಂದು ಏರ್ಪಾಡಾದರೆ ಆಗ ಈ ಸ್ಕೂಲು ಕಟ್ಟಡಗಳ ಕೆಲಸ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರೋಗ್ರೆಸ್ ಆದೀತೆಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ದಿವಸ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣೆಯ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆ, ಬಾವಿ, ಸೇತುವೆ, ಇತ್ಯಾದಿ ಕೆಲಸಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಜನರಿಂದ 25 ಸೇಕಡ ಕೋಟ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಅಲ್ಲಿ 25 ಶೇಕಡ ಕೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಇಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ 40 ಶೇಕಡ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅದು ನನಗೀಗ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನಾವೀಗ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಈಗ ನಿಗದಿಮಾಡಿರುವ ಜನರು ಕೊಡತಕ್ಕ 40 ಶೇಕಡ ತಗ್ಗಿಸಿ ಇದನ್ನು 25 ಶೇಕಡಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ 40 ಶೇಕಡ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ದಿವಸ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ಜನರಿಂದ ಒಂದು ಗ್ರಾಮಾಭಿವೃದ್ಧಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೋಟಾ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟೇ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಈ ವಿದ್ಯಾ ಶಾಲೆಗಳ ಕಟ್ಟಡದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲೂ ಅನುಸರಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾನು ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಕೊಡಲಿ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆ ಹಳ್ಳಿಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮೊದಲೇ ಸರಿಯಾದ ಬಟ್ಟೆಗಳಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಇರುವುದೆಲ್ಲ ಒಂದು ಅಂಗಿ ಮಾತ್ರ. ಅಂಥ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಒಂದು ಬೆಂಚ್ ಅಥವಾ ಮಣೆಯಾಗಲಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆ ಹುಡುಗರಿಗೆಷ್ಟು ತೊಂದರೆ ಇದೆ? ಅವರು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತರೆ ಅವರು ಇನ್ನೆಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಶುಚಿಯಾಗಿದ್ದಾರು? ಪಾಠಗಳು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವರಿಗೆ ಅಂಟಬಹುದು? ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಸ್ಟೋರ್ಸ್ ಪರ್ಚೇಸ್ ಕಮಿಟಿಯೊಂದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆ ಕಮಿಟಿಯವರು ಸರಬರಾಯಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಬೆಂಚ್, ಕುರ್ಚಿ, ಮೇಜುಗಳ ಕಾಲೆಲ್ಲ ಅವು ಬರುವಾಗಲೇ ಅಲ್ಲಾಡುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಬಂದ ಒಂದೆರಡು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಮುರಿದೇ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಹೀಗೆಲ್ಲ ಆಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಒಬ್ಬರೂ ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದ ಮೇಲೆ ವಿದ್ಯಾಇಲಾಖೆಯವರಿಗೆ ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೆಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಭಿಮಾನವಿದೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಪಾಠಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಫರ್ನೀಚರುಗಳು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹೋಗಲಿ, ಕೆಲವು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಚಾಕ್‌ಪೀಸ್ ಸಹ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಬ್ಲಾಕ್‌ಬೋರ್ಡು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಈ ವಿಚಾರ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಹಿಂದೆ ಡಾ॥ ನಾಗನಗೌಡ ಕಮಿಟಿಯವರೊಪ್ಪಿಸಿರತಕ್ಕ ಮೈಸೂರು ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಇಟೆರಿಂ ವರದಿಯ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಎರಡು ವಿಚಾರ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನೀಗ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಯಿತು. ಇಂಥ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿದ್ದು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ಬರತಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳ ಮೆರಿಟ್ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇರುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ತಾವುಗಳೆಲ್ಲರೂ ಊಹಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆಯಿಂದ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿ ಬಂದು S.S.L.C. ಪಾಸ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರತಕ್ಕವರ ಮೆರಿಟ್ ಅವರ ವಿದ್ಯಾಅರ್ಹತೆ ಎಷ್ಟಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅವರ ಎಕನಾಮಿಕ್ ಕಂಡೀಷನ್ ಇತ್ಯಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ಅಷ್ಟೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ನಾವೀಗ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹಿಂದುಳಿದಿರತಕ್ಕ ವರ್ಗಗಳು ಯಾವುವು ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಅಡಿಪಾಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದಿರತಕ್ಕ ವರ್ಗಗಳು ಯಾವುವು ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಲು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ವಿದ್ಯಾಅರ್ಹತೆಯನ್ನೇ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸೂಕ್ತವಾದದ್ದು. ಇದರಂತೆ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ನಾವು ಮಾಡುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಈ ದಿವಸ ಯಾರು ಎಜುಕೇಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಆಗಿರುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಇನ್ನುಳಿದ ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲೂ ಅಂದರೆ ಎಕನಾಮಿಕ್ ಕಂಡೀಷನ್ ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬಾಬಿನಲ್ಲೂ ಹಿಂದುಳಿದವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸರ್ವವಿದಿತವಾದುದೆಂಬುದು ತಿಳಿದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ನರಸಿಂಹನ್.—ಈ ದಿವಸ ಆ ಥಿಯರಿ ತಪ್ಪೆಂದು ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲ ಬಾಬಿನಲ್ಲೂ ಹಿಂದುಳಿದಿರುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎಚ್. ಮೂಡಲಗಿರಿ ಗೌಡ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಅಡ್ವಾಂಟೇಜಸ್ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಬೇಕೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲ ಎಲ್ಲರೂ ಹಿಂದುಳಿದವರೆಂದು ವಾದಿಸುವುದೂ, ಅಡ್ವಾನ್‌ಟೇಂಜ್ ಎಲ್ಲಿ ಬೇಕಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ದೊಡ್ಡ ವಿದ್ಯಾವಂತರು, ಕವಿಗಳು, ಸಮರ್ಥರಾದ ಪಂಡಿತರುಗಳು ಆಗಿರುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳತಕ್ಕ ಮಾತು ಸರಿಯಾದುದೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ? ಈ ದಿವಸ ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಆಗಿರತಕ್ಕವರನ್ನು ಫಾರ್‌ವರ್ಡ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಮೇಲೂ ಇದೆ. ಈ ದಿವಸ ನಾನಾಗಲಿ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಿವಪ್ಪನವರೇ ಆಗಲಿ ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಹನ್ ಅವರೇ ಆಗಲಿ ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಆಗಿದ್ದರೆ ಅವರನ್ನು ಫಾರ್‌ವರ್ಡ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಯಾರು ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಬೇಕೋ ಆ ರೀತಿ ತೋರಿಸಲೇಬೇಕು. ಹಾಗೆ ತೋರಿಸಿದ ಅನಂತರ ಅವರನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಯಾವ ದಾರಿ ಸೂಚಿಸಬೇಕೋ ಆ ರೀತಿ ದಾರಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಲೇಬೇಕು. ನಾನಿನು ಈ

ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಏನನ್ನೂ ಹೇಳದೆ ಇಷ್ಟಕ್ಕೇ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತೇನೆ.

ನಾನಾಗಲೇ ಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೆ ಎಕ್ವಿಪ್‌ಮೆಂಟುಗಳನ್ನೊದಗಿಸತಕ್ಕ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಇನ್ನು ಈ ಸ್ಕೂಲ್ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರುಗಳ ವಿಚಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ 150 ಸ್ಕೂಲುಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು 300 ಸ್ಕೂಲುಗಳವರಗೂ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಕಡೆ ಹೊಸ ಮೈಸೂರು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ 25 ರಿಂದ 50 ಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೊಬ್ಬರು ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಎಷ್ಟು ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಬಹುದು ? ಈ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ತೀವ್ರ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಡಿ. ಪಿ. ಐ. ಅವರ ಛಾರ್ಜಿನಿಂದ ತಪ್ಪಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅವರಿಗೆ ಅನೇಕ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಅವರಿಗೆ ಅವರ ಕೆಲಸಗಳೇ ಅಗಾಧವಾಗಿರುವಾಗ ಅವರಿನ್ನು ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಗಮನಕೊಡಬಹುದು. ಅವರು ಅನೇಕ ಸಮಿತಿಗಳಿಗೆ ಬೇರೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ನೂರಾರು ಸಮಿತಿಗಳ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸಹ ತಲೆಗೆ ಕಟ್ಟಿರುವಾಗ ಅವರು ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಡೆಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಈ ದಿವಸ ಈ ಟೆಕ್ಸ್ಟ್ ಬುಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಒದಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ದಕ್ಷರಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ನೇಮಿಸಿ ಈ ಕೆಲಸ ಚುರುಕಾಗಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಖಂಡಿತ ಮುಂದುವರಿಯಲಾರದೆಂದು ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸವಿನಯದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳ ವಿಷಯ ಸಾಕಷ್ಟು ಚರ್ಚೆಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೂ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೂ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಯ ತನಕ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು ಛೇರ್ಮನ್ ಆಗಿದ್ದರು. ಇನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಈ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳೆಲ್ಲ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳಿಗೆ ಸೇರಲಿರುತ್ತವೆ. ಆಗ ಈ ಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೆ ಆ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡಿನ ಛೇರ್ಮನ್ನರೇ ಛೇರ್ಮನ್ನರಾಗಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಡಿ. ಪಿ. ಐ. ಅವರ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಬೇರೆ ಇರುತ್ತದೆ ಹೀಗೆ 3-4 ಜನಗಳು ಸೇರಿ ಈ ಸ್ಕೂಲುಗಳ ಆಡಳಿತ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ ಈ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಲು ಇರತಕ್ಕ ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವೆಂದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಈ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಈ ಲೋಕಲ್ ಬಾಡೀಸ್ ಇಂದ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಬರಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ವಸೂಲ್ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವರೇ ಈ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಎಜುಕೇಷನ್ ಫೀಲ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯಟ್ ಲೆವೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸ್ಲಾಕ್‌ನೆಸ್ ಇದೆ. ಇದು ಹೇಗಿದೆಯೆಂದರೆ, ಒಂದು ಕಾಗದ ಎಜುಕೇಷನ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಿಂದ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ ಮೂಲಕ ಡಿ. ಪಿ. ಐ. ಗೆ ತಲುಪಿ ಎಜುಕೇಷನ್ ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯಟ್ಟಿನಿಂದ ಹೊರಗಡೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ, ಒಂದು ವರ್ಷವಾದರೂ ಹೊರಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಜುಕೇಷನ್ ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ನಿಧಾನ ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಉತ್ತಮಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿನಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಡಿ. ಡಿ. ಪಿ. ಐಗಳ ಹುದ್ದೆಗಳಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಿದೆಯೇ ಎಂಬ ಸಂಶಯ ಒಂದೊಂದು ಸಾರಿ ಉದ್ಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಡಿ. ಪಿ. ಐ. ರವರ ಲೆವಲ್‌ನಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಈಗಿರುವ ಡಿ. ಡಿ. ಪಿ. ಐ. ಗಳ ಬದಲು, ಡಿ. ಪಿ. ಐಗೆ. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಜಾಯಿಂಟ್ ಡಿ. ಪಿ. ಐ. ಸಹಾಯ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಕೆಲಸ ಎಷ್ಟೋ ಉತ್ತಮವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಡಿ. ಡಿ. ಪಿ. ಐ. ಹುದ್ದೆಗಳು ಬರೀ ಪೋಸ್ಟ್ ಆಫೀಸುಗಳು ಇದ್ದ ಹಾಗೆ; ಇವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಬಹುದು ಎಂದು ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ತುಮಕೂರಿನ ಅನುಭವವನ್ನು ಹೇಳಬಹುದಾದರೆ ತುಮಕೂರನ್ನು ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಡಿವಿಜನ್ನಿಗೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಚಿತ್ರದುರ್ಗಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪೇಪರ್ ಹೋದರೆ ತಿಂಗಳುಗಟ್ಟಲೆ ಹೊರಗೆಬರುವುದಿಲ್ಲ. ತುಮಕೂರಿನಿಂದ ಚಿತ್ರದುರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನಿಗೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ತುಮಕೂರನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರು ಡಿವಿಜನ್ನಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ ತುಮಕೂರಿಗೆ ಆಗಿರತಕ್ಕ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು.

ತಾವು ಎಜುಕೇಷನ್ ಫೀಲ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಇಂಪ್ರೂವ್‌ಮೆಂಟ್, ಮತ್ತು ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ಸ್ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ವಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೇರಳವಾಗಿ ಈ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆಹಾರದ ವಿಷಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ. ಎರಡನೆಯ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ. ಇದನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಮಿಟಿಯನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಿ, ಆದರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ವಿದ್ಯಭ್ಯಾಸದ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ವಿನಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—We are not meeting tomorrow morning because of the representations received. Some people represented to me that on account of Sree Rama Navami tomorrow they would have to perform certain poojas and ceremonies in the morning and therefore it would not be possible to have the morning session. The Hon'ble Chief Minister whom I consulted also agreed with me. We will, therefore, meet as usual at 1 P.M.

Sri B. R. SUNTHANKAR (Belgaum City).—Mr. Speaker Sir, I thank you for giving me this opportunity to speak on this Demand. Out of the total expenditure in this year's budget of 63.70 crores, 13.21 crores are allotted for education. This is a fairly large sum, Sir. What are the actual results of this huge expenditure? Is it fruitful? I may submit Sir, that the expenditure on education is the least fruitful. The record of the

(SRI B. R. SUNTHANKAR)

Education Department is not satisfactory at all. That has been my impression and that is my opinion, Sir. Let us look to the achievements of the Education Department.

I will refer to "The Second Five-Year Plan—Review of Progress," that is supplied to us. It is stated on page 61 of the book that total provision is 11.50 crores. Out of this, during the first three years, only 37 per cent has been expended. So, the remaining sum remains to be expended during these two years *i.e.*, after 1959. My difficulty is the same as expressed by the Hon'ble Mmeber Sri Mallaradhya that we are not posted with the exact or proper statistics. But from the reports that have been supplied to us, I can make out some inferences. Now we are in the last year of the Second Plan. In the Second Plan 2478 new primary schools were to be started. But Sir, according to the report that is given to us, 1342 primary schools are yet to be opened and only one year remains. How is it possible to achieve that? The same about basic schools. In all 4867 basic schools were to be there in the state at the end of the Second Five Year Plan. But so far only 3071 basic schools have been opened or started. There are still 1786 more schools to be opened. That does not seem to be possible during this year.

The same can be said about teachers and other items also. So, this Department has failed to fulfil the targets of the Second Five Year Plan. That is a signal failure. As far as Hyderabad Karnatak area is concerned, Sir, that area is utterly neglected. This is all the more regrettable as the Hon'ble Education Minister hails from that area.

Now, Sir, I would point out the inefficiency in the working of the Department. I would mention one or two things in regard to the North Karnatak area. Sir, grants in the North Karnatak area are given inordinately late. Maintenance grants to all the colleges in the North Karnatak area are given in the third or the fourth week of March at the fag end of the year. While these colleges were in Bombay, a portion of the grant was given as *ad hoc* grants and these *ad hoc* grants were usually given in the month of August or September.

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair.]

These grants are given by the Government at the end of March. This inordinate delay is causing great hardships to the colleges. Grant of scholarships to backward classes financed by the Central Government is also distributed very late.

Sri ANNA RAO GANAMUKHI.—We are not distributing it. The Education Department is not distributing the Central Grants.

Sri B. R. SUNTHANKAR.—These scholarships are given to the backward classes in the third or fourth week of March. On account of this delay particularly the students belonging to scheduled castes are suffering a lot of hardships. The Government should see that these students get the scholarships early in August or September.

I was surprised to see that separate expenditure is shown on Kannada and Urdu education. But separate figures are not shown on any other language. Why is it so? Why separate figures for minority languages of Tamil, Telugu and Marathi are not shown? Why this differential treatment? I cannot speak of Telugu or Tamil but I can speak about Marathi. I would like to know how much the Government is spending on Marathi education because there are Marathi schools in Belgaum, North Kanara and Bidar Districts. There are more than 600 Marathi primary schools in my district and more than 80,000 pupils are there in these schools. I want to know what the Government is spending on Marathi Education in my district as well as in Bidar and North Kanara.

May I know why there is separate treatment for these minority languages?

Now I will state the state of affairs of Marathi education in this State. Very often here in this Assembly as well as outside we are assured that the interests of linguistic minorities are fully safeguarded. There is always a loud talk about these assurances. From

house-tops it is declared that the interests of the linguistic minorities are safeguarded. But, what is our experience ? Professions are not followed by practice. Assurances remain only in words. It is our charge that Marathi education...

Sri ANNA RAO GANAMUKHI.—Can you give a single instance wherein you have brought to our notice ?

Sri B. R. SUNTHANKAR.—I will show. The Marathi education is being neglected and Marathi institutions are treated in a stepmotherly fashion. They have been suffering in the State. Discriminatory treatment is meted out to Marathi students. I have received several complaints from my own district and Bidar and North Kanara. In Aurad taluk and Bhalki taluk of Bidar Marathi classes are being closed after the reorganisation of the States. In Aurad which is a taluk place there is one High School. There were formerly Kannada and Marathi classes. Since September 1959 Marathi classes are closed for want of teachers. The Marathi teachers, who were there formerly, opted out to Maratwada area in Bombay State. So there are no Marathi teachers in the school. There are a number of girls schools in Aurad and there are no Marathi teachers in these schools. There is no provision for training in Marathi in Bidar District. Formerly they were trained at Aurangabad but now it has gone to Bombay. These Marathi teachers are not getting the facility for training. They have to go far away either to Jamkhandi or to Belgaum, *i.e.*, the extreme end of the State. This question of training of teachers was represented to the Superintendent of Teachers Training Institute at Bidar. He said "there is no place for Marathi in this Karnatak State." Then the representatives of the public met the Deputy Director of the Division. He also expressed that there was no possibility of giving this facility for Marathi in the Karnataka State. There is a middle school in Ekamba. The medium is Marathi but there is no science teacher for the last three years inspite of the repeated demand by the public and the guardians of the students.

Sri ANNA RAO GANAMUKHI.—Even the Kannada schools are suffering from the same trouble ?

Sri B. R. SUNTHANKAR.—It is the duty of the Government to provide adequate staff. Government can get any number of teachers in these days of educated unemployed.

In that school English teaching is neglected. Only a matriculate teacher is there to teach 5th, 6th and 7th standards. Why qualified and trained teachers are not appointed? I now turn to Belgaum. There was a technical training centre at Belgaum. That centre had to be closed for want of Marathi instructor. The scheme of training in technical courses was sponsored by the Government of India and the Small Scales Industrial Services Institute had undertaken to open that Centre.

Sri ANNA RAO GANAMUKHI.—It has nothing to do with the Education Department. We do not deal with it.

Sri B. R. SUNTHANKAR.—It is about the technical education which comes under "Education". The Small Scale Industrial Services Institute enrolled trainees.

Sri ANNA RAO GANAMUKHI.—It is irrelevant.

Sri B. R. SUNTHANKAR.—You have been assuring that the interests of Maharashtrians would be safeguarded.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—After all our Maharashtrian friends need some concessions. If we give them that, they may give up their claim to go to Bombay.

6 P.M.

Sri B. R. SUNTHANKAR.—Last year, Sir, for this course 150 students got themselves enrolled out of which 140 were Marathi people. For some time, the Industrial Inspector one Sri Wagh by name conducted the class. He was transferred to Karwar. After that the class was closed for want of a teacher. That class had been closed in 1959 for want of a teacher. Doors are thus banged against Marathi instruction. Even in the matter of examinations, discrimination

(SRI B. R. SUNTHANKAR)

is shown to Marathi students. On account of lower standard of English in S.S.C. examinations, explanations in mother tongue are a necessary feature in Diploma schools such as polytechnic Institutions. It is unfortunate, but it is a fact. In the Polytechnic Institute at Belgaum, the Kannada boys are given this facility, but this facility is not extended to Marathi boys. While Kannada boys can give explanation in Kannada in their answer papers, Marathi boys cannot give their answers in Marathi. It is the duty of the Government to give this facility to Marathi boys and Marathi Examiners should be appointed. This language question crops up in Marathi schools also. All circulars to Marathi schools are sent in Kannada. That is a great hardship for Marathi schools where people do not know Kannada at all.

The same about school buildings for Marathi schools. We again come up against discrimination. I would in this matter quote two instances. One is of Phadtarwadi and another of Navalilal. A marathi school was started at Phadtarwadi in Athni taluka in 1939. It has 175 pupils and three teachers. A school building for this school was newly constructed there with the help and contribution from villagers, N. E. S. and the District Soldiers' Board. The school building was constructed for the Marathi school and it was inaugurated by the Deputy Minister for Public Works sometime in the month of October or November. All of a sudden, the Administrative Officer of Belgaum District School Board issued an order to hand over the newly constructed building to a Kannada School which was recently started and has got 30 to 40 boys. Then the Marathi public and the villagers there had to agitate on this point. Fortunately there were a number of Ex-soldiermen and a number of pepole who had been recruited for military service in that village. They moved the District Soldiers Board and they went up to the Defence Department. After that, the order was rectified. I had put in a question in this respect. The Hon'ble Minister answered that this was done by over-sight. How can such a thing be done by over-sight? How could it happen by mere over sight? That was done under the pressure of some Kannada people of my District. There is another case of Navalihal in Chikkodi Taluk near Nippani. There is a Marathi school which is running for the last 18 years and it is housed in a Dharmashala. The Gram Panchayat has deposited with the Government Rs. 3,600 for the construction of a school building 3 years back. The Tahasildar and the Block Development Officer visited that place on the 31st August 1959 and assured the villagers that the school would continue in that Dharmasala until the new building was constructed. This happened on the 31st August. All of a sudden, two days afterwards on the 2nd September some of the Kannadigas from that place brought an order from the Administrative Officer and forced the boys there to vacate the Dharmasala at 12–30 the same day. The Members of the Panchayat approached the Administrative Officer again and acquainted him with all the facts. The Dharmasala is to be used for the purpose of Chavadi. Then the Administrative Officer admitted that he was deceived in the matter and without fully enquiring into the matter he had passed that order. Then he withdrew that order and asked in writing the village officer to give possession of the Dharmasala to the school. The village Officer refused and again the Administrative Officer was approached. The Administrative Officer instead of settling the matter himself asked them to go to a Kannada merchant of Nippani Sri Kothiwale Anna for getting possession of the building. The school is now housed in a small room in a temple along with the girls school. Some of the boys are sitting inside and other boys have to sit outside in the open space. The Administrative Officer instead of disposing of the matter himself and giving decision directed the Panchayat Members to Kothiwale Anna. Is this the way of administration?

SRI J. B. MALLARADHYA.—Is he a trustee of the building?

Sri B. R. SUNTHANKAR.—No, he is not. That is the state of Marathi schools and education in our area. This matter was represented to the Tahasildar and the Deputy Commissioner. They truned deaf ears. I have recently learnt that after agitation, meetings and wide publicity in Papers, the Administrative Officer has found out a house there at a rent of Rs. 20 per month. That is an exorbitant rent in a village and seems to have been fixed to favour somebody. But the school is not yet shifted there. So, the best thing for the Department is to construct a building as early as possible because the people there have already deposited Rs. 3,600 and they are even willing to contribute more and they are willing to find a suitable site for that building also.

All this smells of a conspiracy against Marathi people. The administration, the A.O., the Tahsildar and even the Sub-Inspector—all are participating on the side of the Kannadigas. Marathi institutions are being penalised for the hartals observed by the public in Belgaum. Grants for Marathi institutions have been cut because hartals were observed in the City. What could the institutions do? The students did not come to the schools. Guardians did not send their boys to the schools when there was hartal. Why should the managements of schools be penalised for that? Grants have been cut. The institutions are being penalised for the agitation of the public. Why should this be so ? That never happened even in the days of 1942 movement during the British regime ! Then the schools were not penalised. But this Government is doing it. Rs. 500 have been cut from the Maratha Mandal High School Grant. The grant for the Beynon-smith High School a Missionary High School, was cut to the extent of Rs. 5000.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—He is speaking on the cutting of grants. Why should he not represent or write to the Government ?

Sri B. R. SUNTHANKAR.—This House is the best forum for that. Then, Sir, we are told that the interests of the minorities would be safeguarded. Here is a memorandum prepared by the Central Government "Safeguards for Linguistic Minorities" and placed before the Parliament by the Ministry of Home affairs. It was sent to all the Governments in 1956. What action has this Government taken on this Memorandum ?

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—There is the report of the Linguistic Minority Commissioner...

[MR. SPEAKER in the Chair.]

Sri B. R. SUNTHANKAR.—I know that, I will come to it later, I will read a paragraph about Affiliation from this memorandum...

Mr. SPEAKER.—(Addressing Sri Sunthankar) You have taken more than 25 minutes. Please conclude.

Sri B. R. SUNTHANKAR.—"It is, therefore, proposed to advise the State Governments that in all such cases, affiliation to outside bodies should be permitted without difficulty. It is also necessary that any institution which is thus affiliated should not suffer from any disabilities in regard to grant-in-aid and other facilities, merely because it cannot, from an academic point of view, be fitted into the framework of educational administration within the State. It is, therefore, proposed that irrespective of affiliation to bodies situated within or without the State, all institutions should continue to be supported by the States in which they are located. Legislation regarding Universities or Boards of Education may, where necessary, be reconsidered from this point of view."

I wish to know what action the Government has taken on this recommendation of the Central Government, because it pertains particularly to my area. Our Rani Parvathidevi College has been asking for affiliation to the Poona University. Then there is the question of S. S. C. examination. All boys from my constituency, from Marathi areas, go to colleges in Bombay State such as Sangli, Kolhapur, Poona and Bombay. There is the natural tendency to go there. Now they are debarred. For the S.S.C. examination, in the first two years,

(SRI B. R. SUNTHANKAR)

our boys were allowed to appear for S. S. C. Examination of the Poona Board. Now they are not allowed. Our demand is that our boys should be allowed to appear for that examination. Here is the necessary provision. The Bombay Government allowed our boys to appear for that examination this year. Eight hundred boys appeared at the centres of Kolhapur and Vengurla. If the Government is really trying to safeguard the interests of the minorities. This demand must be conceded. That is what we are asking for. I request the Government to bring into effect, as early as possible, this recommendation and make necessary legislation as suggested there.

(*Many Hon'ble Members rose in their seats*)

Mr. SPEAKER.—I think it is not possible to give any more chances. I would like the Hon'ble Minister to reply.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ, ತಾವು ಹಿಂದೆ ಎಷ್ಟು ದಿವಸ ಇದರ ಚರ್ಚೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಿರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ 58-59ರಲ್ಲಿ ಎರಡು ದಿವಸ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಿರಿ. 59-60ರಲ್ಲಿ ಎರಡು ದಿವಸ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ.

Mr. SPEAKER.—Sri Muckannappa, I am really sorry for you......

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Sir, you need not be sorry for me. 3‥-37 ಜನ ಸ್ವತಂತ್ರ ಸದಸ್ಯರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಕೇಳುವ ವರೇ ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೇ ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ಏನು ಮಾಡುವುದು ? You realise my difficulty.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—you allowed the party which is recognised—four or five people to speak and only one on behalf of us.

Mr. SPEAKER.—Why waste time like this ?

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—We are not really doing justice, Sir.

Mr. SPEAKER.—It has not been possible. After all, Sri Muckannappa, it has been decided by both the parties. Two Independent members have spoken. In all eight members have taken part, out of which four are from the Congress and four are from the Opposition—two Independents and two PSP. No, I mean Three PSP and two Independents. Five from the Opposition.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—Sir, I should like to say one word. In fact, the whole thing was revised at the instance of Independent members, I distinctly remember. The Speaker consulted. To say I decided is wrong. I know perfectly well. I was asked to agree to it. If they agree I have no objection. In fact, in the lounge, the Speaker consulted the Independent Members and then I too was consulted. I said that I had no objection.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—But, one Member should not speak every day. That is what is happening now.

Mr. SPEAKER.—You can speak tomorrow.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—If this is the case, every day we will stage a walk out.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Sir, on the previous Demand we requested you and you said that you would consider our request. You say that the opposition party was consulted. We are also here ; what is this ?

Mr. SPEAKER.—In what way can I recognise Independents as a Party ? I can look upon you as one of the independents and nothing more.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Only two have spoken from this side.

Mr. SPEAKER.—That is sufficient.

†ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಗಣಮುಖಿ.—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ; ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಡೆದ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರು ಎಷ್ಟೋ ಸೂಕ್ತ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಸೂಕ್ತ ಸಲಹೆಗಳ ಮೇರೆಗೆ ನಮ್ಮ ಇಲಾಖೆಯ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಯಾವ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಸುಧಾರಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಈಗ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರೈಮರಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಸಲಹೆಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ 21,036 ಶಾಲೆಗಳು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದುವು. Educational survey ಪ್ರಕಾರ ಇನ್ನು 3429 ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ. ಇನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

1957-58 ರಲ್ಲಿ	...	382
1958-59 ರಲ್ಲಿ	...	845
1959-60 ರಲ್ಲಿ	...	880
ಒಟ್ಟು		2,107

ಇನ್ನು 1,322 ಸಾಲೆಗಳು ಆಗ ಬೇಕಾಗಿವೆ. ಈ ವರ್ಷ 1,100 ಸಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹಣ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಸಹ 222 ಸಾಲೆಗಳು ಇನ್ನೂ ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ. ಈ ಸಾಲೆಗಳನ್ನು ಸಹ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹಣ ಒದಗಿಸಲು ರಿಅಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಮಾಡಲು ವಿಚಾರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರವೂ ಸಹ ಕೆಲಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕಾಗಿರುವ 222 ಸಾಲೆಗಳನ್ನು ಜನಸಂಖ್ಯೆ 300ರ ಮೇಲೆ ಇರತಕ್ಕ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸ ಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇವೆ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಲು 1961-62ರಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯದ ಶಿಕ್ಷಣ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗೂ ಸಾಲೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಇದೆ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಸಾಲೆಗಳಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ 1960ರಲ್ಲಿ 23,598 ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳಿವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ 1813 ಬೇಸಿಕ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳಿವೆ. ಒಬ್ಬ ಟೀಚರ್ ಇರತಕ್ಕ 10,991 ಸಾಲೆಗಳಿವೆ. ಹೆಚ್ಚು ಶಿಕ್ಷಕರಿರುವ ಸಾಲೆಗಳು 12,607 ಇವೆ. ಒಬ್ಬ ಶಿಕ್ಷಕ ಇರುವ ಸಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಫಿಷಿಯನ್ಸಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನಿಜ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅಂಥ ಶಿಕ್ಷಕನು ಕ್ಯಾಜುಅಲ್ ಲೀವ್ ಮೇಲೆ ಯಾಗಲಿ ಅಥವಾ 15 ದಿವಸ ರಜೆಯ ಮೇಲೆ ಯಾಗಲಿ ಹೋದರೆ ಅಂಥ ಸಾಲೆಗೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಶಿಕ್ಷಕನನ್ನು ಕಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಶಿಕ್ಷಕನನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಅವಧಿ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಒತ್ತಾಯದ ಶಿಕ್ಷಣ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಜನ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ನೇಮಿಸಲಾಗುವುದು. ಅಂದರೆ ಇಂಥ ತೊಂದರೆ ತಪ್ಪುವುದು ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ ಮಟ್ಟ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಏರುವುದು ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಈಗಿನ ಲೆಕ್ಕದ ಪ್ರಕಾರ 6 ರಿಂದ 11 ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಪ್ರಮಾಣ ಶೇಕಡಾ 64.6 ರಷ್ಟು ಇದೆ ಇದು ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ 60.8 ರಷ್ಟಿದೆ. ಮುಂಬಯಿ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ 91.9 ರಷ್ಟಿದೆ. ಹೈದರಾಬಾದ ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಇದು ಶೇಕಡಾ 31.9 ರಷ್ಟಿದೆ. ಮದ್ರಾಸ್ ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ 91.7 ರಷ್ಟಿದೆ. ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ 101.2 ರಷ್ಟಿದೆ. ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಕಡಮೆ ಅಂದರೆ ಶೇಕಡಾ 31 ರಷ್ಟು ಹೈದರಾಬಾದು ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿದೆ. ಇನ್ನು wastage ವಿಚಾರ ಮಾಡುವುದಾದರೆ IV year ನಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಅದು 82 ರಷ್ಟು ಇರುತ್ತದೆ ಅಂದರೆ ನೂರರಲ್ಲಿ 18 ಹುಡುಗರು ಮಾತ್ರ V ಕ್ಲಾಸಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಥಮದಿಂದ ಎಂಟನೆಯ ಕ್ಲಾಸಿನ ವರೆಗೆ ನೋಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿ wastage ಎಷ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊದಲನೆಯ ಎರಡನೆಯ ಮೂರನೆಯ ಕ್ಲಾಸ್ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿದರೆ ನಿಜವಾದ wastage ಎಷ್ಟು ಎಂಬುದು ಸರಿಯಾಗಿ ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಏಳನೆಯ ವರ್ಷದ ಕೊನೆಗೆ 9 ಪರ್ಸೆಂಟು ಇದೆ ಎಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಹೈಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಶೇಕಡಾ 91 ರಷ್ಟು ಹುಡುಗರು ಸಾಲೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅಂದರೆ 100ಕ್ಕೆ 9 ರಷ್ಟು ಹುಡುಗರು ಹೈಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಲೆಕ್ಕ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. 1ನೇ ಏಪ್ರಿಲ್ 1957ರಲ್ಲಿ ಮಿಡಲ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳು 1524 ಇದ್ದುವು. ಈಗ ಒಟ್ಟು 633 ಮಿಡಲ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಸಾಲೆಗ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ—

1957-58 ರಲ್ಲಿ	...	256
1958-59 ರಲ್ಲಿ	...	331
1969-60 ರಲ್ಲಿ	...	46
	ಒಟ್ಟು	633

ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಒಟ್ಟು 2,157 ಸಾಲೆಗಳು ಆಗ ಬೇಕಾಗಿವೆ. ಅಂದರೆ ಇನ್ನೂ 570 ಸಾಲೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಗುಲಬುರ್ಗಾ ಡಿವಿಜನ್ನಿನಲ್ಲಿ 378 ಸಾಲೆಗಳು ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಗುಲಬುರ್ಗಾದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಡಮೆ ಸಾಲೆಗಳಿವೆ. ಬಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಹಾಗಾದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಹಣವನ್ನು ಎಲ್ಲಿಂದ ತರಬೇಕು ? ಕಳೆದ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ 4,788 ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಕರು ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಇರತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷಕರ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಇದುವರೆಗೆ 4,788 ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಸಂಖ್ಯೆ 65,5[illegible]0. ಟ್ರೈನ್ಡ್ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಪರ್ಸೆಂಟೇಜ್ 59.6. ಇನ್ನು ಸೇಕಡ 40 ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಆಗಿಲ್ಲದಿರುವವರಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಆಗದಿರುವ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು 2[illegible],487 ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕೊಡಲು 57 ಕಾಲೇಜುಗಳಿವೆ, ಅದರಲ್ಲಿ 29 ಬೇಸಿಕ್ ಟೈಪ್ 28 ನಾನ್ ಬೇಸಿಕ್ ಟೈಪ್. Intake capacity ವರ್ಷಕ್ಕೆ 4,870. ಇದರ ಮೇಲೆ ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿದರೆ ಸಾಕಷ್ಟು ತರಬೇತು ಪಡೆದವರು ದೊರೆಯಲು ಇನ್ನೂ ಬಹಳ ದಿವಸ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಎರಡನೆಯ ಯೋಜನೆಯ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಸನ, ಬಳ್ಳಾರಿ, ಧಾರವಾಡ, ಮೈಸೂರು ಮತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರು—ಈ ಐದು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಟ್ರೈನಿಂಗಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ. 1960-61ರಲ್ಲಿ full fledged Government training ಕಾಲೇಜುಗಳು ಎಂಟು ಇರುತ್ತವೆ. ಹೈಸ್ಕೂಲಿಗಿಂತ ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆಗಳದೇ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿದೆ. 800 ಜನರ ಟ್ರೈನಿಂಗಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಎಂಟು ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರೆದರೆ ಸೇಕಡ ನೂರರಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಬೇಸಿಕ್ ಟೈಪ್ ಅಂದರೆ ರೆಸಿಡೆನ್ಷಿಯಲ್ ಆಗಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದೇ ಹಾಸ್ಟಲಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದೇ ಕಡೆ ಊಟ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಸೌಲಭ್ಯವಿರುವ ಕಡೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಹೈಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಅಟ್ಯಾಚ್ ಆಗಿ 50 ಜನರ ಟ್ರೈನಿಂಗಿಗೆ ಸಾಲಭ್ಯ ಇರುವಂತೆ ನಾಲ್ಕು ಕಡೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ನಾನ್ ಬೇಸಿಕ್ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಆಗಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಬೇಸಿಕ್ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ರೀಟ್ರೈನಿಂಗಿಗೆ ದೊಡ್ಡಬಳ್ಳಾಪುರದಲ್ಲಿ 150 ಜನರಿಗೆ ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಕೋರ್ಸನ್ನಿಡಲು ಕಾರ್ಯ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ಬೇಸಿಕ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಎಂಬ ಹೆಸರಿದೆಯೇ ಹೊರತು ನಿಜವಾದ ಬೇಸಿಕ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ಆಪಾದನೆಯಿದೆ. ಸಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಸಿಕ್ ಎಜುಕೇಷನಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಅವಕಾಶಮಾಡಿಲ್ಲ. ಹಾರ್ಟಿಕಲ್ಚರ್, ಸ್ಪಿನ್ನಿಂಗ್, ವೀವಿಂಗ್ ಮುಂತಾದ ಕ್ರಾಫ್ಟ್‌ಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಮಹತ್ವವಿದೆ.

(ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಗಣಮುಖಿ)

ದೆಹಲಿಯಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ ಟೀಮಿನವರು ಮುಂಬಯಿ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಪ್ರಶಂಸೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೈದರಾಬಾದು ಕರ್ಣಾಟಕ ಮತ್ತು ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಸರಿಯಾದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಲ್ಲ, ಎಕ್ವಿಪ್‌ಮೆಂಟಿಲ್ಲ. ಬೇಸಿಕ್ ಎಜುಕೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ 3 ಸಿಸ್ಟಂಗಳಿವೆ ; Co-related course, co-relation, natural environment. The student must be educated in natural environment, and other craft. ಸೋಷಿಯಲ್ ಎನ್ವೈರನ್‌ಮೆಂಟಿಗೆ, ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿ, ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿ ಮುಂತಾದುವುಗಳ ವಿಚಾರ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮನೆ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಓದಿದರೆ ಸಾಲದು. ಸೋಷಿಯಲ್ ಎನ್ವೈರನ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಲು ಅವಕಾಶವಾಗುವಂತೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಹುಡುಗರನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು, ಸಮಾಜದ ಸ್ಟ್ರಕ್ಚರ್, ಸೋಷಿಯಲ್ ಸ್ಟ್ರಕ್ಚರ್, ಸಾಯಿಲ್, ಟ್ರೆಡಿಷನ್, ಕೆಮಿಸ್ಟ್ರಿ ಹೇಗಿದೆ ಎಂದು ಮಾಹಿತಿ ಪಡೆಯಲು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು.

6-30 P.M.

ನ್ಯಾಚುರಲ್ ಎನ್ವೈರನ್‌ಮೆಂಟ್ ಅಂದರೆ ಎಲ್ಲಿ ಯಾವ ಗುಡ್ಡವಿದೆ. ನೀರಿನ ಸೌಕರ್ಯ ಹೇಗಿದೆ, ಮಳೆಯೆಷ್ಟಾಗುತ್ತದೆ, ಎಂಥ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯಬೇಕು ಎಂಬ ಮಾಹಿತಿ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವುದೇ ನಿಜವಾದ ಬೇಸಿಕ್ ಶಿಕ್ಷಣದ ಉದ್ದೇಶ. ಬರಿಯ ವೀವಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕ್ರಾಫ್ಟ್ ಇದ್ದರೆ ಸಾಲದು. ಅದೂ ಬಂದಿರಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸೋಷಿಯಲ್ ಎನ್ವೈರನ್‌ಮೆಂಟ್ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಆಗಬೇಕು. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಎಂಥ ಪಕ್ಷಿಗಳಿವೆ, ಜಾನುವಾರುಗಳು ಯಾವ ಯಾವುವು ಇವೆ ಎಂಬುದು ಸಹ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿ ದೇಶದಾದ್ಯಂತ ಬೇಸಿಕ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತೇವೆಂದು ಇಂಥ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಹೊರಟಿದ್ದೀರಲ್ಲಾ, ಏನು ಹೇಳೋಣ.

ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಗಣಮುಖಿ.—ಗುರಿಯಿದೆ ; ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡೋಣ, ಸರ್ಕಾರ ತಪ್ಪು ಮಾಡುತ್ತಿರಬಹುದು ; ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ತಿಳಿಯದೇ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದರೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಹೇಳಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಬೆನ್ನು ನಮಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ತಪ್ಪಿದ್ದರೆ ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳಲು ತಯಾರಾಗಿದ್ದೇವೆ.

Sri ALUR HANUMANTHAPPA (Nelamangala).—Do you consider starting at least one such basic Institution at Taluk level ?

ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಗಣಮುಖಿ.—ಅದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮೂರು ವಸ್ತುಗಳು ಬೇಕು, Good teachers, Good syllabus, and text books. ಬೇಸಿಕ್ ಎಜುಕೇಷನ್‌ಗೂ ಸೆಕೆಂಡರಿ ಎಜುಕೇಷನ್‌ಗೂ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಂಬಂಧವಿದೆ. ಅಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಕ್ರಾಫ್ಟ್ ಒಂದು ಕಂಪಲ್ಸರಿ ಸಬ್ಜೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿದೆ. ಎಷ್ಟು ಕ್ರಾಫ್ಟ್ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾರೆಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದರೂ ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ಸ್ ತೆರೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಡ್ರಾಯಿಂಗ್ ಟೀಚರ್ಸ್ ಬೇಕು. ಫಿಸಿಕಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಬೋಧನೆ ಮಾಡಲು ಕರೆದರೆ ಒಬ್ಬರೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಆದವರನ್ನೇ ನೇಮಕಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಯಿತು. ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಶಿಕ್ಷಣ ದೊರೆಯದಿದ್ದರೆ ಮುಂದೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. "If the button of a man's coat is wrongly buttoned, then the whole thing becomes crooked." ಎಂದು ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದುಂಟು. ಮೊದಲನೇ ಗುಂಡಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಹಾಕದಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಹಿಂದು ಮುಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊದಲು ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಟೇಜಿನಲ್ಲಿ ತಳಹದಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹಾಕಲು ಆದಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಕ್ರಾಫ್ಟ್ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಸಿಕ್ಕದಿದ್ದರೆ ಬೇಸಿಕ್ ಸ್ಕೂಲಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಬೇಸಿಕ್ ಓರಿಯಂಟೆಡ್ ಸ್ಕೂಲಿರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಸಿಕ್ ಓರಿಯಂಟೆಡ್ ಸಿಲಬಸ್ ತಯಾರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕೂಡ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸಮಿತಿಯವರು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಬೇಸಿಕ್ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ, ಹುಡುಗರು ಮುಂದೆ ತಮ್ಮ ಕಾಲ ಮೇಲೆ ತಾವು ನಿಲ್ಲುವಂತಾಗಲು ಹೇಗೆ ಕಲಿಸಬೇಕು, social environment, natural environment ಇವು ಹೇಗಿರಬೇಕು ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಸಿಲಬಸ್ ಇವೆ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸಿಲಬಸ್ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಟ್ರೈನ್ಡ್ ಟೀಚರ್ಸ್ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ, pupils ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದರೆ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವು ಬಹಳ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆಂದು ನನಗೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳಿಗೆ ಇದನ್ನು ಕೊಡಬಾರದೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಏನು ಸಹಾಯ ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಸರ್ಕಾರದವರೇ ನಿಂತುಕೊಂಡು, ನಡೆಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಚುನಾಯಿತರಾದ ಜನರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಅದರ ಮೂಲಕ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿಸುವಂತೆ ಅಧಿಕಾರ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣವನ್ನೇಕೆ ಮಾಡಬಾರದೆನ್ನುವ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಬಹುದು. ಸರ್ಕಾರ ಪೂರ್ಣ ಖರ್ಚನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಿದೆ. Buildings, mid-day meals, attendance scholarships, ಮತ್ತು ಒತ್ತಾಯ ಪೂರ್ವಕವಾದ ಶಿಕ್ಷಣ, ಜನರ ಸಹಾಯ, ಇಂಥ ಕೆಲಸಗಳೆಲ್ಲ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಹೋದರೆ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಸಹಾಯವೂ ಬರಬಹುದು ಎನ್ನುವುದು ನಮ್ಮ ವಿಚಾರ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳ ನೇಮಕ, ವರ್ಗಾವಣೆ, ಇಂಥ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆ ಇಲ್ಲ. ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಾವೇ ತೆರೆಯುತ್ತೇವೆ, ಗ್ರ್ಯಾಂಟ್ಸ್ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಎಜುಕೇಷನಲ್ ಆಫೀಸರು ಇರುತ್ತಾರೆ, ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಷನ್ ನಮ್ಮವರೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, Appointments, transfers, inspections ಇಂಥ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು tentative decision ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ details work out ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ವಿವರಗಳು ಬಂದ ಮೇಲೆ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟು ಆಖೈರು ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಮೂಡಲಗಿರಿಗೌಡರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದ ಮುಂದೆ

ಇಡುತ್ತೇನೆ. Cabinet decision ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ನಾನು ಏನೂ ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಸೆಕೆಂಡರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಸರ್ವೆ ರಿಪೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ 300 ಜನ ಸಂಖ್ಯೆ ಇದ್ದ ಕಡೆ ಒಂದು ಮೈಲಿ ಸುತ್ತಳತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆ ಇರಬೇಕು, ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಮೈಲಿ ಸುತ್ತಳತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾಧ್ಯಮಿಕಶಾಲೆ ಆಗಬೇಕು, ಐದರಿಂದ ಎಂಟು ಮೈಲಿ ಸುತ್ತಳತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Why not make available to us a copy of the survey Report ?

Sri ANNA RAO GANAMUKHI.—I will see ; some copies can be placed on the Table of the House.

Education ಸರ್ವೆ ಪ್ರಕಾರ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ 450 ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ. ಈಗ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ 77 ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ತೆರೆದಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ಹಾಲಿ 707 ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಿವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ 138 ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳು, 175 ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು ಮತ್ತು 394 ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳು. ಈ 707 ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ the number of Higher Secondary Institutions is 129 and the number of multipurpose High Schools is 60. ಹೈಯರ್ ಸೆಕಂಡರಿ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಮಲ್ಟಿ ಪರ್ಪಸ್ ಕೋರ್ಸ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿ ಆ ಪ್ರಕಾರ equipment grant ಕೊಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಪೂರ್ವ ಸಿದ್ಧತೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದ ಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. They are not actually Higher Secondary Schools but Multi-purpose High Schools. ಇಡೀ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ಮಲ್ಟಿ ಪರ್ಪಸ್ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ 13. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ಶಾಲೆಗಳಿಂದ ತೇರ್ಗಡೆ ಹೊಂದಿದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪ್ರೀಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ತರಗತಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ, first year degree courseಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದಿಂದ ನಾವು eighth year syllabus introduce ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದಿಂದ ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ uniformity ತರಲೇಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇಡೀ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ uniform ಆಗಿದೆ. ಮೂರು ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕನೆಯ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ವರ್ಷ uniform ಆಗುತ್ತದೆ ಐದು ಮತ್ತು ಆರನೆಯ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಆಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಏಳನೆಯ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಅದರ ಮಾರನೆಯ ವರ್ಷ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಹೈಯರ್ ಸೆಕೆಂಡರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಎಂಟನೆಯ ತರಗತಿಗೆ uniform syllabus ಆಗಿದೆ, ಈ ವರ್ಷದಿಂದ ಆ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ uniformity ಬರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ 1963 ರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ uniformity ಬಂದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಒಂದೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ಮಾಡಲೂ ಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

An HON'BLE MEMBER.—You have started from the Bottom.

Sri ANNA RAO GANAMUKHI.—Yes ; also from the top.

ಇನ್ನು number of trained teachers ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿರುವವರನ್ನೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಬೊಂಬಾಯಿ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ 80% ನಷ್ಟು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು trained ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಮದ್ರಾಸು ಕರ್ಣಾಟಕದಲ್ಲಿ 96% ನಷ್ಟಿದೆ. ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾವಾರು ಬಹಳ ಕಡಮೆ ಇದೆ.

ಆ ಮೇಲೆ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೇ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಒಂದು ದೂರು ಬಂತು. 1957-58ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ 5 ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿರುವಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತ್ರ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದೆ. 1958-59 ರಲ್ಲಿ 14 ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳ ಪೈಕಿ ಮೂರು ಮಾತ್ರ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಬೊಂಬಾಯಿ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಒಂದೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. 1959-60ರಲ್ಲಿ ಐದು ಹೈಸ್ಕೂಲು ಸಾಂಕ್ಷನ್ ಆಗಿವೆ. ಒಂದು ಗುಲ್ಬರ್ಗಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ, ಬಾಕಿಯೆಲ್ಲಾ ಮಂಗಳೂರು ಕಾರವಾರ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿವೆ. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೇ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆಯೆನ್ನುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಆ ಮೇಲೆ, Graduate Training Institutions ನಮ್ಮಲ್ಲಿ 9 ಇವೆ. ಬೆಂಗಳೂರು 2, ಮೈಸೂರು 2, ಗುಲ್ಬರ್ಗ ಒಂದು, ಧಾರವಾಡ 1 ; ಮಂಗಳೂರು 2.

ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ mid-day meals ಸ್ಕೀಮು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೇಳಿದರು. 1957–58ರಲ್ಲಿ 2 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು. 17,000 ಜನ ಹುಡುಗರು ಲಾಭ ಹೊಂದಿದರು. 1958--59ರಲ್ಲಿಯೂ 2 ಲಕ್ಷ ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು; 35,000 ಹುಡುಗರು ಅನುಕೂಲ ಪಡೆದರು. 1959-60ರಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ 2 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ 40,000 ಹುಡುಗರು ಲಾಭ ಪಡೆದರು. ಹೀಗೆ ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇ ಜಾಸ್ತಿ ಹುಡುಗರು ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಹಣ ಬಹಳ ಕಡಮೆ. ಇದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ವಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಶೆಟ್ಟಿ.—ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಕೊಡುತ್ತೀರಿ ?

ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಗಣಮುಖಿ.—6 ನಯಾ ಪೈಸಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ; ಇನ್ನು ಆರು ನಯಾ ಪೈಸಾವನ್ನು ಜನರು ಕೊಡಬೇಕು.

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—ಅಲ್ಲಿನ ಅಡಿಗೆಯವನ ಸಂಬಳವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ವಹಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಎಷ್ಟೋ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಗಣಮುಖಿ.—Management ನವರು ಯಾರ ಯಾರ ಸಹಾಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೋ ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದೆ. cookಗೂ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಸಂಬಳ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಅದೇ ಒಂದು ಬೇರೆ staff ಆಗುತ್ತದೆ.

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಏನು ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ?

ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಗಣಮುಖಿ.—ಈ ಸಾರಿ 65,800 ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಈ ರೀತಿ mid-day meals ಅನುಕೂಲ ದೊರೆತಿದೆ. ಇಷ್ಟು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಟ್ಟು ಮಾಡಿದರೂ, 6–7ನೆಯ ತರಗತಿಯಾದ ಮೇಲೆ continue ಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಎಚ್. ಮೊಹಿಸಿನ್.—ಮಿಡ್ ಡೇ-ಮೀಲ್ ಸ್ಕೀಮು ಬರಿಯ ಉತ್ತರಕರ್ಣಾಟಕದ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅನ್ವಯಿಸಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಗಣಮುಖಿ.—ಹಾಗೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಜನರು ಹುಡುಗರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೋ ಹಾಗೆಯೇ ಹುಡುಗಿಯರಿಗೂ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಪರವಾಯಿಲ್ಲ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಹರಿಜನ ಹುಡುಗಿಯರಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಬಹುದೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಎಲ್ಲಾ ಹುಡುಗಿಯರಿಗೂ ಅದೇರೀತಿ ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎನ್. ಮೂಡಲಗಿರಿಗೌಡ.—ಜನರು 75% ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿ ಮುಂದೆ ಬಂದರೂ, ತಾವು ಕಟ್ಟಡ ಬೇಗ ಸ್ಯಾಂಕ್ಷನ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು ವೃಥಾ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾದ queries ಹಾಕುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ? ಮೊದಲೇ 75%ನಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು deposit ಮಾಡಬೇಕೆಂದೇನೂ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಗಣಮುಖಿ.—ಬರಿಯ ಮಾತಿನ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದವರು 10,000 ರೂಪಾಯಿನ ಒಂದು ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡರೆ, ಕೊನೆಗೆ ಜನರು ಕೊಡಬೇಕಾದ ಹಣ ಬಾರದೆ ಹೋದರೆ, ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡದೆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲೇ ಬಿಡುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಆದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಶುರು ಮಾಡುವ ಮುನ್ನ ಜನರ ಪಾಲಿನ ಹಣ ಬರುತ್ತದೆಂಬ assurance ಇರಬೇಕು. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಹಣ ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟ, ನಿಜ. ಏನಾದರೂ Work bills ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹಣ ಕೊಡುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಫೈನಾನ್ಸ್ ಮಿನಿಸ್ಟರೊಡನೆ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

ಆಮೇಲೆ, Teacher-Pupil Ratio ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಹಾಲಿ 1:33 ಇದೆ. ಮುಂದೆ compulsory ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಇದು 1 : 40 ಆಗಬಹುದು.

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ Inspecting Staffನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ನ್ಯಾಷನಲೈಸು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

7 P.M.

ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರವರು ಪ್ರಮೋಷನ್ ಗ್ರೇಡುಗಳ ಬಗಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಈಗ ಈ ಪ್ರಮೋಷನ್ನು ಗ್ರೇಡುಗಳನ್ನು ಯೂನಿಫಾರಂ ಆಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಎಂದರೆ 1 to 4 ಎಂದು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಇಡಿಯ ಸ್ಟೇಟಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಹೈದರಾಬಾದಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿ ಇತ್ತು, ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ 1 to 2 ಇತ್ತು, ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ Running Grade 100 to 300, ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ 5ರಷ್ಟು ಇತ್ತು, ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಯೂನಿಫಾರಂ ಆಗಿ ಮಾಡಿ ಆರ್ಡರುಗಳನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

ಹೈದರಾಬಾದು ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿ Administrative Work ಗಳೆಲ್ಲಾ School Board ನಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿನ ರೇಂಜು ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರುಗಳು ಬರಿಯ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಷನ್ನು ವರ್ಕ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ Administrative work ಗಾಗಿಯೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾಲ ವೆಚ್ಚವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮೈಸೂರಿನ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳೂ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟಿಂಗ್ ಆಫೀಸರುಗಳಿಗೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ Administrative work ನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸ್ಕೂಲು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೇ ಕೊಟ್ಟರೆ ಈ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಸುಲಭವಾದೀತು ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನು ಟೆಕ್ಸ್ಟ್‌ಬುಕ್ ಕಮಿಟಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ತಿಳಿಸಿದರು. ಇದರ ಪ್ರೊಸೀಜರಿನಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವು ತೊಂದರೆಗಳಿಂದಾಗಿ ಹೀಗಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಟೆಕ್ಸ್ಟ್‌ಬುಕ್ ಕಮಿಟಿಯಿಂದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬರೆಸಿದ್ದರೂ, ಅವರಿಗೆ ಕಾಗದ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಸರಕಾರವೇ ಕಾಗದವನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಇರುವ ಸರಕಾರಿ ಪ್ರೆಸ್ಸಿಗೆ ಕೆಲಸ ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿದೆ ಎಂದರೆ ಅದು ಹೇಳಲಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಬೇರೆ ಪ್ರೆಸ್ ಮಾಡುವ ಯೋಚನೆ ಇದೆ. ಪ್ರೈವೇಟಾಗಿ ಟೆಂಡರುಗಳನ್ನು ಕರೆದು ಕೊಟ್ಟರೂ ವೇಳೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಪುಸ್ತಕ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಟೆಕ್ಸ್ಟ್‌ಬುಕ್ ಕಮಿಟಿಯ ಮೂಲಕ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ತರಬೇಕು ಎಂದು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿಳಂಬವೂ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಪ್ರೈವೇಟಾಗಿ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಭದ್ರಾವತಿಯಿಂದ ಬೇಗನೆ ಕಾಗದ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ನಿಧಾನವಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಟೆಂಡರನ್ನು ಕೊಡುವವರು Lowest Tender ಎಂದು ಲಸ್ವನ್ನೇ ನೋಡಿ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರ Capacity ನೋಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಒಂದು ವರ್ಷದೊಳಗೆ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. Text Book Comittee ಯು ಸಲುವಾಗಿ ನಿಧಾನವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ, ಇದರ ವರ್ಕಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಧಾನವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಯಾರಾದಾರೂ Delay ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿದರೆ ನಾನು ಅವರನ್ನು Save ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎನ್ ಮೂಡಲಗಿರಿಗೌಡ.—ತಮಗೆ ವರ್ಕಿಂಗ್ ಡಿಫಿಕಲ್ಟೀಸ್ ಹೀಗೆ ಹೀಗಿವೆ ಎಂದು ಇಲ್ಲ Express ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ಪ್ರೆಸ್ ತೆಗೆಯಬೇಕಾದರೆ ಪ್ರೆಸ್ಸನ್ನು ತೆಗೆಯಿರಿ. Where is the difficulty for the Government?

ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಗಣಮುಖಿ.—ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದುದರ ಮೇಲೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

SRI F. H. MOHSIN.—Will there be uniformity in text-works in the whole State?

ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಗಣಮುಖಿ.—I, II, III ಮತ್ತು IV ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯೂನಿಫಾರಂ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವಿದೆ. ಈಗ ಹೊಸದಾಗಿ ಈ ಟೆಕ್ಸ್ಟ್ ಬುಕ್ಕುಗಳಿಗೇ ಪ್ರೆಸ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಮೆಷಿನರಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಬರಲು Foreign Exchange ನ ತೊಂದರೆಗಳಿವೆ. ಈಗ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿನ ಪ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರಿನ ಪ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಳು ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಿವೆ ಈ ರೀತಿ

ಯಾಗಿ ಕೆಲಸಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವ ಕಾರಣ ಪ್ರೈವೇಟಾಗಿ ಬೇರೆ ಪ್ರೆಸ್ಸುಗಳಿಗೂ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಧಾರವಾಡ, ಮಂಗಳೂರು ಈ ಭಾಗಗಳಿಗೂ ಕೊಡಲಾಗಿತ್ತು. ಇದರಿಂದ ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಬಂದುವು. ಹಿಂದೆ ಈ ಟೆಕ್ಸ್ಟ್ ಬುಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಚೆಗೆ Printing and Publishers ಇವುಗಳ ರೂಲ್ಸುಗಳನ್ನು tighten ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಇವರಿಂದ ಸರಿಯಾದ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪ್ರೈವೇಟ್ ಬುಕ್ ಡಿಪೋಗಳು ಸಪ್ಲೈ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಪೆನಾಲ್ಟಿಯನ್ನೂ ಕೊಡುವಂತೆ ನಿಯಮ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟು ಮಾಡಿದರೂ ಇನ್ನೂ ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ, ಸರಕಾರ ಬೇಕಾಗಿ delay ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ವಿನಯದಿಂದ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು Secretariat ನಲ್ಲಿ ಬಹಳ Delay ಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಕೆಲಸವು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನನಗಾದರೋ ಅನಿಸುವುದು, ಈಗ ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯಟ್ ನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಕೆಲಸಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿರುವುದು unfair criticism ಆಗುತ್ತದೆ. ಯಾವುದಾದರೂ ಕಾಗದ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರೆ ಸರ್ವಿಸ್ಸುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಆಗಿದ್ದರೆ G.A.D.ಗೆ refer ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೆ Increase of salary ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬಂದರೆ Finance ಶಾಖೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಪೇಪರುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾನೇ ಎಷ್ಟೋ ಬೆನ್ನುಹತ್ತಿದರೂ ಅವು ಸರಿಯಾಗಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯಶೆಟ್ಟಿ.—ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ ಒಂದು ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿ ಅವರಿಂದ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲವೇ? (ನಗು)

ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಗಣಮುಖಿ.—ಆ ರೀತಿಯಾದ ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಶಾಖೆಗಳಲ್ಲಿನ ಆಫೀಸರುಗಳು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ Extra Allowance ಕೂಡ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂತಹ ಜನರಿಗೆ ಇವೊತ್ತು ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾದರೆ ಸರಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಕೆಲವು ಜನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಬಹಳ conscentious ಆಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಹೇಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆನ್ನುವುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. Filesಗಳು ಹೇಗೆ ಓಡಾಡುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವುದೂ ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಏನೋ ಕೆಲವರು case workers, ಸಣ್ಣ ಕ್ಲಾರ್ಕುಗಳು, ಟೈಪಿಸ್ಟುಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ ಕೆಲವರು ಚಹಾ ಕುಡಿಯಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರಗೆ ಬರಬಹುದು. ಆದರೆ ಆಫೀಸರುಗಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅವರು ಬಹಳ ಜಾಗೃತರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಇನ್ನೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ strain ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹವರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ಅವರು ಇನ್ನೂ ಇಪ್ಪತ್ತು ನಾಲ್ಕು ತಾಸು ಬೇಕಾದರೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಲ್ಲರು.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎನ್. ಮೂಡಲಗಿರಿಗೌಡ.—ಪೇಪರುಗಳು ಎರಡೆರಡು ಮೂರು ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿರುತ್ತವೆ. ಮೂರು ತಿಂಗಳಾದರೂ ಬಂದಿರುವ ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ ಕೆಲಸವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನೋಡಿ ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಹೇಗೆ?

ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಗಣಮುಖಿ.—ತಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವೇನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ವಿವರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಬಹುದು. ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. Delay ಆಗಿರಬಹುದು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು Dictatorship ನಂತೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕಾಗದ ಬಂದ ಕೂಡಲೆ "Yes" or "No" ಎಂದು ಆರ್ಡರು ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟ. Democratic working ನಲ್ಲಿ delays ಆಗತಕ್ಕ scope ಇದೆ. ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರಿಗೆ ಇದೆಲ್ಲ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಕೆಲಸವಾಗುತ್ತಿದೆ ಏನು ಎನ್ನುವುದು ಇತರರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ.

Sri C. K. RAJAIAH SETTY.—Are you going to plead that it is impossible to show any improvement?

Sri ANNA RAO GANAMUKHI.—Certainly, with all these bottlenecks we have shown definite improvement. ಶ್ರೀ ನಾಗನಗೌಡರ ಕಮಿಟಿಯ ವರದಿ ವಿಷಯವಾಗಿ ಶ್ರೀ ಶಿವಪ್ಪನವರು ಮತ್ತು ಇತರ ಸದಸ್ಯರು ರಚನಾತ್ಮಕವಾದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಮುಂದೆ ಫೈನಲ್ಲಾಗಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಹುದು.

ಇನ್ನು ಶ್ರೀ ಚಾಮಯ್ಯನವರು ಹೈಸ್ಕೂಲು ಬಿಲ್ಡಿಂಗುಗಳು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ; ಇದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅಸೌಕರ್ಯ ಹೆಚ್ಚು ಎಂದು ಆರೋಪಿಸಿದರು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಹೈಸ್ಕೂಲು ಕಟ್ಟಡಗಳಾಗಬೇಕು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ನನಗೊಂದು ಪತ್ರ ಬರೆದರೆ ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಟ್ರೈನ್ಡ್ ಟೀಚರ್ಸನ್ನು ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಚಾರದ ಮೇಲೆ ಅವರಿಂದ ಒಂದು ರೀತಿಯಾದಂಥ ಆರೋಪಣೆ ಬಂತು. ಇರತಕ್ಕಂಥ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನೂ, ಆರೀತಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಹೊಂದಿದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ನೇಮಕ ಮಾಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸಹ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಪ್ರೈವೇಟಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅದರಲ್ಲೂ, ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮದ್ರಾಸ್‌ನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕ್ರಮದಂತೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆ ವಿಷಯ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲ ಅದು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಶೀಲನೆಯಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಗೌಡರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಜಾಯಿಂಟ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದು ವೈಯುಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಡಿ.ಪಿ.ಐ. ಆಫೀಸು ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ. ಅವರು ಈ ಡಿಸಿಪ್ಲಿನ್ ಮೊದಲು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಶಂಖದಿಂದ ಬಂದರೆ ಅದು ತೀರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಅವರು ಅದನ್ನು ಮೊದಲು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಅನಂತರ ಸರ್ಕಾರ ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತದೆ.

Sri J. B. MALLARADHYA.—In regard to the appointment of Joint Director I wish to say that decision on this matter should be taken quickly.

Sri ANNA RAO GANAMUKHI.—Yes. Now I will make out a case and send it to the Finance Department.

ನಾನು ತಮಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಶೇಕಡ 40 ರಷ್ಟು ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಗ್ರಾಂಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಜನಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸೌಕರ್ಯ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಮಗೆ ಮ್ಯಾಚಿಂಗ್ ಗ್ರಾಂಟು ಶೇಕಡ 60 ರಷ್ಟು ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಆಗ ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾವು ಈ ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೋ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಕಡಮೆಯಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀ ಶಿವಪ್ಪನವರು ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ಶೇಕಡ 50ರಷ್ಟಾದರೂ ಏರಿಸಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎಸ್. ಮೂಡಲಗಿರಿಗೌಡ.—ಈ ಬಾಬಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ?

ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಗಣಮುಖಿ.—ಸ್ಕೂಲು ಬಿಲ್ಡಿಂಗಿಗಾಗಿ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಉಳಿತಾಯ ಇದೆಯೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಯಾವ ಯಾವ ಸ್ಕೀಮಿಗೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಹಣ ಹಾಕಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಎಲ್ಲಿ ಡಿಫಿಕಲ್ಟಿ ಬರುತ್ತದೋ ಅಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಸರಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯಶೆಟ್ಟಿ.—ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲೂ ಲೋಕಲ್ಲಾಗಿ ಸಿಕ್ಕತಕ್ಕ ಮೆಟೀರಿಯಲ್ಸ್‌ನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ, ಸ್ಕೂಲು ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಲಿಕ್ಕೆ ಈಗ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಎಷ್ಟು ಹಣಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. You are insisting on only one particular design.

ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಗಣಮುಖಿ.—ಲೋಕಲ್ ಮೆಟೀರಿಯಲ್ಸ್ ಹಾಕಬೇಡಿ ಎಂದು ಯಾವಾಗಲೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಮಾಡಲ್ ಪ್ರಕಾರ ಎಂದು ರೂಲ್ಸ್ ಇದೆ. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಇಂತಿಂಥ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು ಎಂದು ರೂಲ್ಸ್ ಇವೆ. ಅವನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದೂ ಇದೆ. ಆ ಪ್ರಕಾರ ನಾನು ಸುಮಾರು 100 ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲಿನ ಕಟ್ಟಡಗಳಿಗಾಗಿ ಇಂತಹ ಮರವನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಗಣಮುಖಿ.—ಈಗ ಯಾವ ರೀತಿ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೋ, ಅದು ಸದ್ವಿನಿಯೋಗವಾಗಿ ಒಂದೊಂದು ಕಟ್ಟಡ ಸುಮಾರು 50-60 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೂ ಬಾಳಿಕೆಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಮೊದಲು ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪರ್ಟ್ ಸಲಹೆ ಪಡೆದು ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆವಶ್ಯಕತೆ ಬಂದಾಗ ರೂಲ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಕೆಲವು ಟೈಪ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾದರಿ ಟೈಪ್ ಹಾಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು 50 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಜನರಿಗೆ ರಿಲೀಫ್ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೇವಲ ಈ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ 20 ಮನೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕಟ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಅದು ಸರಿಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಗಣಮುಖಿ.—ಅದಕ್ಕೇ ಡಿಫಿಕಲ್ಟಿ ಇದೆ. 2,500 ರೂಪಾಯಿಗಳೊಳಗೇ ಒಂದು ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಹೇಗೆ ?

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ನನಗೆ 10 ಮನೆಗಳ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಕೊಡಿ, ನಾನು ಅವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಗಣಮುಖಿ.—ಇವೊತ್ತೇ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ತೆಂಗಿನ ಮರವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನೂ ಕಿಟಕಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕ ಲೋಕಲ್ ಮೆಟೀರಿಯಲ್ಸ್ ಪಡೆದು ಬೇವಿನ ಮರಗಳಿಂದ ಮರದ ಹಲಗೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಮನೆಗಳೂ ಇವೆ.

ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಗಣಮುಖಿ.–ಅಂತಹ ಟೈಪನ್ನು ಕೊಡಿ, ಎಕ್ಸ್‌ಪರ್ಟ್ಸ್‌ನ್ನು ಕರೆಸುತ್ತೇವೆ. ಅದನ್ನು ಅವರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ಅವು ಅನುಕೂಲವೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಆ ರೀತಿಯೇ ಕಟ್ಟಿಸೋಣ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ಅದೇ ಬರುವುದು ಕಷ್ಟ.

ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಗಣಮುಖಿ.—ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಡದೇ ಇದ್ದರೂ ಗುಲ್ಬರ್ಗ, ರಾಯಚೂರು, ಮುಂತಾದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಮನೆ ಕಟ್ಟಬಹುದು. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ 2,500 ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದೆವು. ಈಗ 2,500 ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆಯೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಮನೆ ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಆ ಯೋಜನೆ ಈ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸುವ ಭರವಸೆ ಇದೆ.

ಇನ್ನು ಅಲೋಕೇಷನ್ ಆಫ್ ಟೀಚರ್ಸ್ ವಿಷಯ. ಸಿಂಡಿಕೇಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಡಿಸಿಷನ್ಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ವೈಸ್‌ಚಾನ್ಸಲರ್ ಒಂದು ಪತ್ರ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯವರು ಇದು ನಮಗೆ ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಈ ಬಗ್ಗೆ ರಿಸರ್ಚನ್ನು ಸಿಂಡಿಕೇಟಿನವರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದು ವೈಸ್ ಚಾನ್ಸಲರ್ ಅವರು ಒಂದು ಪತ್ರ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳು ಈ ಕಾಲೇಜುಗಳ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಒಂದು ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಪ್ರಾಕ್ಟಿಸಿಂಗ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳು ಬಂದರೆ, ಆಗ ಈ ಎರಡು ಕಾಲೇಜುಗಳು ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯ ಕೈಕೆಳಗೆ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಸೀಟು ಇದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಇರಬೇಕು. ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಕ್ಲಾಸುಗಳನ್ನು ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಬೇಸಿಸ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಒಂದು ರಿಸರ್ಚ್ ಮೇಲೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕೇ ವಿನಃ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೇವಲ ಎರಡೇ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಟೀಚರ್ಸ್ ಸ್ಕಾಲರಿಗೆ ಶೇಕಡ 80 ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಇತರ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 50 ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರು ಸಿಂಡಿಕೇಟಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರ ರೆಜಲ್ಯೂಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ಬೆಸ್ಟ್ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕೊಡು

ವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಮತ್ತು ರಿಸರ್ಚ್ ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈಗ ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರ ಪೂರ್ಣ ಬೆಂಬಲ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಲೆವಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಬಂದರೆ ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸರಿಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆ ; ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯವರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಸರಿಹೋಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೂ ಆಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಆ ವಿಷಯ ಸರ್ಕಾರದ ತೀವ್ರ ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿದೆ.

Sri J. B. MALLARADHYA.—The decision is in consonance with the decision of the University Grants Commission. You must take over the colleges.

ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಗಣಮುಖಿ.—ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮೊದಲಿಯಾರ್ ಕಮಿಟಿಯ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ :—

> "The Committee feel that the University should no longer be responsible for the running of Colleges that are now under its charge with the exception of two Colleges, ...It is understood that the Medical Colleges have been taken over by the Government. In the like manner the Arts and Science Colleges should be taken over by the Government..."

ಏನೆಂದರೆ ಇದು ನಮ್ಮ ಕಡೆಯಿಂದಲೇ ಆಗಿದೆ, ನಾವೇ ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಮಾಡಿರುತ್ತೇವೇನೋ ಅನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡು ವ್ಯಂಗ್ಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿರತಕ್ಕದ್ದು ಬಹಳ ತಪ್ಪು. ನಾವು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಲ ಎಲ್ಲರ ರೆಕಮಂಡೇಷನ್ನನ್ನೂ ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲರ ರೆಕಮಂಡೇಷನ್ನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡನಂತರವೇ ನಾವು ಈ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದೇವೆಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸವಿನಯದಿಂದ ಅರಿಕೆಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನೀಗ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ತೀರ್ಮಾನ ಮೊದಲಿಯಾರ್ ಸಮಿತಿಯ ಸಿಫಾರಸುಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿದೆ. ಮೇಲಾಗಿ ನಾವು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಗ್ರ್ಯಾಂಟ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರ ಸಲಹೆಗಳನ್ನೂ ಸಹ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಹೀಗೆಲ್ಲ ನಾವು ಪೂರ್ವಾಪರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾಗಲೂ ಕೂಡ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಷರೀಫ್ ಅವರು ಆ ರೀತಿ ಹೇಳಿರತಕ್ಕದ್ದು ಬಹಳ ತಪ್ಪು ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಷರೀಫರು ಹೇಳಿರತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ವರೆಗೂ ನಾನು ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜನ್ನೂ, ಒಂದು ಆರ್ಟ್ಸ್ ಕಾಲೇಜನ್ನೂ ಮತ್ತು ಒಂದು ಸೈನ್ಸ್ ಕಾಲೇಜನ್ನೂ—ಹೀಗೆ ಮೂರು ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರ ಕೈಕೆಳಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಹೀಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರೊಂದು ಡಿಸಿಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದು ಬಹಳ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆಯೆಂಬುದಾಗಿ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೋದಾಗ ಜನರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್ನಿಗೆ ಬಹಳ ಮುತವರ್ಜಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಸ್ಕಾಲರ್‌ಷಿಪ್‌ಗಳ ವಿಷಯವನ್ನೆತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಹಂಚಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯೂಟ್ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಕಡೆ ಎಕ್ಸ್‌ಟ್ರಾ ಗ್ರ್ಯಾಂಟ್ ಬೇಕಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ವಿಳಂಬವಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಇದನ್ನು ಹಂಚುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಧಾನವಾಗಿದ್ದರೂ ಆಗಿರಬಹುದು. ಇನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಈ ರೀತಿ ಆಗದಂತೆ ಏರ್ಪಾಡನ್ನು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಸಾರಿ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ತೊಂದರೆ ಏನು ಬಂತು ಎಂದರೆ—ಯಾರು ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯ ಬಂತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವೀಗ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಆ ಸಮಿತಿಯವರ ನಿರ್ಣಯ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಇದನ್ನು ಹಂಚಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬೇರೆ ಇದ್ದಿತು. ಸಾಲದುದಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಗ್ರ್ಯಾಂಟ್ ಸಹ ಈ ಸಾರಿ ಬಹಳ ಕಡಮೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಈ ಕೆಲವು ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಧಾನವಾಗಿರಬೇಕು.

ಇದಾದ ನಂತರ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡನ್ನು ಮತ್ತು ಕ್ವಾಲಿಟಿಯನ್ನು ಇಂಪ್ರೂವ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರೇನು ಸ್ಟೆಪ್ಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂಬ ಒಂದು ಪಾಯಿಂಟನ್ನು ಎತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ದೆಸೆಯಿಂದ ನಾವು 12 ಟೀಚರ್ಸ್ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಸ್ಕೂಲು ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರುಗಳನ್ನೂ, ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಸ್ಕೂಲು ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಒಂದೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕನ್ನು 2-3-4 ರೇಂಜುಗಳನ್ನಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ರೇಂಜ್ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ 5 ಜನ ಸಬ್‌ಜೆಕ್ಟ್ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ 5 ಜನ ಸಬ್‌ಜೆಕ್ಟ್ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರುಗಳು ಯಾರು ಯಾರೆಂದರೆ ಸೈನ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಮ್ಯಾಥಮೆಟಿಕ್ಸಿಗೆ ಒಬ್ಬರು; ಹ್ಯೂಮ್ಯಾನಟಿ ಮತ್ತು ಸೋಷಿಯಲ್ ಸರ್ವೀಸಿಗೆ ಒಬ್ಬರು. ರೀಜನಲ್ ಲ್ಯಾಂಗ್ವೇಜಿಗೆ ಒಬ್ಬರು ; ಇಂಗ್ಲೀಷಿಗೆ ಒಬ್ಬರು ಮತ್ತು ಫಿಜಿಕಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್ನಿಗೆ ಒಬ್ಬರು—ಹೀಗೆ 5 ಜನ ಸಬ್‌ಜೆಕ್ಟ್ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ಎರಡು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಮತ್ತು ಗುಲ್ಬರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷಾರ್ಥವಾಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ 5 ಜನ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರುಗಳೂ ಏಕ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಒಂದೊಂದು ಸ್ಕೂಲಿಗೂ ಹೋಗಿ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಷನ್ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಆಯಾ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಷನ್‌ಗೆ

(ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಗಣಮುಖಿ)

ಹೋದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಟೀಚರುಗಳು ಹುಡುಗರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಟೀಚ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ಸ್ವತಃ ಅಲ್ಲೇ ಕುಳಿತು ನೋಡಿ ಅವರಿಗೆ ಈ ಟೀಚಿಂಗಿನಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತೋ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಅಲ್ಲೇ ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿವಳಿಕೆಕೊಟ್ಟು ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಅಲ್ಲೇ ಸರಿಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ 5 ಜನ ಸಬ್ ಜೆಕ್ಟ್ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರುಗಳಾದರೋ ಎಕ್ಸ್‌ಪರ್ಟ್‌ಗಳು. M.A., M.Sc., ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಪಾಸ್ ಮಾಡಿರತಕ್ಕವರು. ಈ ರೀತಿಯ ಒಂದು ಹೊಸ ನಮೂನೆ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದೇವೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವೇನಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು, ಇದು ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ರಿಪೋರ್ಟ್ ಬಂದರೆ ಈ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ದೇಶದಾದ್ಯಂತವೂ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ನಾವು ಈಗ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಷನ್ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿರುವುದರಿಂದ D. E. O ಮತ್ತು D. D. P. I. ಅವರೇ ಹೋಗಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಅಗತ್ಯ ಅಷ್ಟೇನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಾವು ಕೈಗೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಏರ್ಪಾಡು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ಅನೇಕ ಪ್ರವೀಣರಿಂದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಇವರಿಂದ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಸಹಾಯಕವಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ಅನೇಕರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಸದಸ್ಯರು ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೀಗೆ ಒಂದು ಅಕ್ಯಾಡೆಮಿಕ್ ಸ್ಟೈಡಿನಿಂದ ನೋಡದೆ ಬರಿಯ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟಿವ್ ಸ್ಟೈಡಿನಿಂದಲೇ ನೋಡಿ ಟೀಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಸರಿಯಾದುದಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಟೆಕ್ಸ್ಟ್ ಬುಕ್ಕುಗಳ ವಿಚಾರ; ಈಗಾಗಲೇ ನಮ್ಮ ರಿಸರ್ಚ್ ಬ್ಯೂರೋನವರು 1, 2, ಮತ್ತು 3ನೆಯ ತರಗತಿಗಳ ರೀಡರುಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದ್ದಾರೆ. 5, 6, 7ನೆಯ ತರಗತಿಗಳ ಸಿಲಬಸ್ ಹಾಗೂ ಡ್ರಾಫ್ಟ್ ಟೆಕ್ಸ್ಟ್ ಬುಕ್ಕುಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವು ಈಗ ತಜ್ಞ ಸಮಿತಿಯ ಪರಿಶೀಲನೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. ಇನ್ನು 8-9-10 ನೆಯ ತರಗತಿಗಳ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡಿಗೆ ತಕ್ಕ ಸಿಲಬಸ್ಸನ್ನೂ ತಯಾರಿಸಿದ್ದಾರೆ...

Sri J. B. MALLARADHYA.—Is that the only work of the Research Bureau attached to the D. P. I.—*i. e.*, preparation of Text-Books ?

Sri ANNA RAO GANAMUKHI.—I would further mention—Preparation of Syllabus, and writing of Kannada Books, ಅನಂತರguide books for teachers in General Science, general mathematcis, social Studies, Basic Education, and Physical Education. ಇದರಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರು ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಮತ್ತು ಅಮೇರಿಕಾ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸ್ಟಡಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಏನೇನು ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೋ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡನ್ನೂ ಸಹ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಲು ಆ ಬಗ್ಗೆ ಗೈಡ್ ಬುಕ್ಕುಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡ ತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸ್ವತಃ ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ನಾವೀಗ ಏನೇನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾದೀತೇ ಹೊರತು ನಾವೀಗ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಗಳು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದು ಬಹು ಕಷ್ಟ. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ದೂರದಲ್ಲೇ ಕುಳಿತು ಹೀಗೆಲ್ಲ ಟೀಕೆ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಈಗ ನಾವು ಒಂದು ವೊಕೇಷನಲ್ ಗೈಡೆನ್ಸ್ ಬ್ಯೂರೊ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಸಂಸ್ಥೆಯೊಂದನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಎಜುಕೇಷನಲ್ ಗೈಡ್ ವೊಕೇಷನ್ ಗೈಡ್, ಪೀರಿಯಾಡಿಕಲ್ಸ್ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಹೊರಡಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇವೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಹ ನಾವೀಗ ಟೀಚರ್‌ಗಳಿಗೆ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕೊಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ತಯಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನುರಿತ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ ಹುಡುಗರ ಆಪ್ಟಿಟ್ಯೂಡ್ ನೋಡಿಕೊಂಡು, ಅವರ ಒಲವಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಸೂಕ್ತ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾವ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಎಂಥ ವಿದ್ಯೆಬೇಕು, after leaving the school whether he would go to College or for the Polytechnic or for service ಎನ್ನುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವರೇ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಆ ಹುಡುಗರ ಹಿತೈಷಿಗಳಾಗಿಯೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಇಂಥ ಒಂದು ಶಾಲೆಯನ್ನೀಗ ನಾವು ತೆರೆದಿದ್ದೇವೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಮಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರಿಂದ ಗ್ರ್ಯಾಂಟ್ ಕೂಡ ದೊರೆಯುತ್ತಿದೆ.

ಹೋಮ್ ಸೈನ್ಸ್ ಸಬ್‌ಜೆಕ್ಟುಗಳನ್ನು ಗರ್ಲ್ಸ್ ಮಿಡಲ್ ಮತ್ತು ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಹೋಮ್ ಸೈನ್ಸ್ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಅಪಾಯಿಂಟ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅವರು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ತಿರುಗಾಡಿ ಹೋಂ ಸೈನ್ಸ್ ಕೆಲಸ ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾರೆ.

7-30 P.M.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಲ್. ನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿ (ಮುಳಬಾಗಿಲು).—ಎಲ್ಲಾ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹೋಂ ಸೈನ್ಸ್‌ನ್ನು ಇಂಟ್ರೊಡ್ಯೂಸ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಗಣಮುಖಿ.— ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಅದು ಇದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೇ, ಯಾವ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ನಡೆಸುತಿದ್ದಾರೆಂದು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ, ಸ್ಪೆಷಲ್ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರುಗಳು ಇದ್ದ ಹಾಗೆ, ಈ ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡೆಂಟರೂ ಹೋಂ ಸೈನ್ಸ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ಕೂಲಿನವರಿಗೆ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಲ್. ನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿ.—ಕೆಲವು ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಂ ಸೈನ್ಸ್‌ನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಇನ್ನೂ ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಗಣಮುಖಿ.—ಹೋಂ ಸೈನ್ಸ್ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲ ಇಂಟ್ರೊಡ್ಯೂಸ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಪ್ಲಾನ್ ಪ್ರಕಾರ ಇಂಟ್ರೊಡ್ಯೂಸ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ.

ಆಮೇಲೆ 100 ಜನ ಟೀಚರುಗಳನ್ನು Physical Education ಟ್ರೈನಿಂಗಿಗಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಫಿಸಿಕಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್ನಿಗಾಗಿ, 20 ಮಂದಿ ಗ್ರ್ಯಾಜುಯೇಟುಗಳನ್ನು ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗಾಗಿ ಸ್ಯಾಂಕ್ಷನ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

ಕ್ಯಾರೆಕ್ಟರ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು. ಗವರ್ನ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾದವರು ಶ್ರೀ

ಪ್ರಕಾಶಂ ಕಮಿಟಿ ಎಂದು ಒಂದು ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅವರ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಪರಿಶೀಲನೆಯಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಆ ರಿಪೋರ್ಟು ಬಂದ ಅನಂತರ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬು ದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ರೂ. 16,93,800ರ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಷಿಪ್ಪನ್ನು ನಾವು ಗವರ್ನಮೆಂಟಿನವರು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಬೊಂಬಾಯಿ ಕರ್ಣಾಟಕಕ್ಕೆ ರೂ. 5,87,000 ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ; ರೂ. 22,00,711 ಸ್ಕಾಲರ್ ಷಿಪ್ ಸ್ಟೇಟ್ ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಕೊಡುತ್ತಿದೆ. ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಸ್ಕಾಲರ್ ಷಿಪ್‌ನ್ನು ರೂ. 15,74,000 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಕೊಡು ತ್ತಾರೆ. ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯೂಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಜನರಿಗೆ ಫ್ರೀಷಿಪ್ ಆಗಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಲ್. ನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿ.—ರಿನ್ಯು ಯಲ್ ಮತ್ತು ಫ್ರೀಷಿಪ್ ಆಗಿ ಕೊಡುವಾಗ ಇಂಡಿಯಾ ಗವರ್ನಮೆಂಟಿನವರು ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಡೀವಿಯೇಟ್ ಮಾಡಿ ತುಂಬಾ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಗಣಮುಖಿ.—ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಡೀವಿ ಯೇಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಿದರೆ, we will look into it. ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಮತ್ತು ಮೆಡಿ ಕಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್ನಿಗೆ ಪ್ರಯಾರಿಟಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಮೇಲೆ ಹಣ ಉಳಿದಿದ್ದರೆ ಲಾ ಕಾಲೇಜು ಮುಂತಾ ದುವಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಲೈಬ್ರರಿಗೆ 17, 671 ರೂ. ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಲೈಬ್ರರಿಗೆ 20 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ಏನೇನು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೋ ಅವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನ್ಯೂನತೆಗಳಿವೆಯೋ ಅವುಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಇನ್ನು ಅಚೀವ್‌ಮೆಂಟ್ಸ್ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕರೆಂಟ್ ಇಯರ್ ಮತ್ತು ಲಾಸ್ಟ್ ಇಯರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರೀಪ್ರೈಮರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. Free secondary education to students whose parents income is less than Rs. 1200 ಮಾಡಿ ದ್ದೇವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ 78 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಫೀ ಮಾಫಿ ಮಾಡಿ ಫ್ರೀಷಿಪ್ ಕೊಡಬಹುದೆಂದು ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿ ದ್ದೇವೆ. ಆದರೂ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಯೂನಿಫಾರಂ ಬೆನಿಫಿಟ್ಸ್ ಟೀಚರ್ ಟ್ರೇನೀಸ್‌ಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಏರಿಯಾ ಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಡಿಸಿಷನ್ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ.

If graduate-teachers have taken training at their own cost, ಎರಡು advance increments ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ .—ಪ್ರೈವೇಟ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಡ್ರಾ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಗಣಮುಖಿ.—ನಾವು ಕಾನ್ಸ್ಟ್ರೀ ಮಾಟ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಪ್ರೈವೇಟ್ ಮೇನೇಜ್‌ಮೆಂಟಿನವರನ್ನು ನಾವು ಇನ್‌ಸಿಸ್ಟ್ ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ?

Sri J. B. MALLARADHYA.—Sir, they come under your control in the educational matters. You must insist on them; otherwise, what is the use?

Sri ANNA RAO GANAMUKHI.—We can influence them at the most. I do not think there is any power in the hands of the Government to compel them.

Sri M. C. NARASIMHAN.—In respect of the new syllabus, some private institutions are already retrenching.

Sri ANNA RAO GANAMUKHI.—That impression was there. Here after, you cannot appoint a teacher who is unqualified, that is, he must be a graduate. But, non-graduates that, is S.S.L.C. and above who are working in those High schools now should not be retrenched. But, in future they must appoint only graduate teachers.

ಫಿಸಿಕಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಚೆನ್ನಾಗಿರಬೇಕು. ಕಾಲೇಜ್ ಆಫ್ ಫಿಸಿಕಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್ನಿಗೆ 80 ಸ್ಟೂಡೆಂಟ್ಸನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಫಿಸಿಕಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್ನಿಗೆ ಮಹತ್ತ್ವ ಸಿಗಬೇಕೆಂದು ಗ್ರಾಜು ಯೇಟ್ ಟೀಚರುಗಳನ್ನು ಫಿಸಿಕಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಟ್ರೈನ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ನಾನು ಇನ್ನು ವಿಶೇಷ ಟೈಮ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು ವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ನಾಯಕರು ಹಿಂದಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಮಾತು ಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ನನ್ನ ಸಂಗಡ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಏನೇನು ಆ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಡಿದ್ದೇ ನೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಇಂಟರ್ ಮಿಡಿಯೇಟ್ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಅಪ್ ಗ್ರೇಡ್ ಮಾಡುವ ವಿಷಯ ಇನ್ನೂ ಸರ್ಕಾರದ ಪರಿಶೀಲನೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಈಗಲೇ ಇನ್ನೂ ಏನನ್ನೂ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಈ ಗ್ರ್ಯಾಂಟನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯವರು ಅಂಗೀಕರಿಸು ತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿ ನಾನು ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—The question is:

"That a sum not exceeding Rs. 13,21,74,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1961, in respect of 'Education'."

The motion was adopted.